

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

॥ શ્રી નમિનાથ સ્વામીને નમઃ ॥

શ્રી અંતરાય કર્મ નિવારણ પૂજા

અર્થ તથા અષ્ટ પ્રકારી પૂજના દષ્ટાંત સાથે

વિમલ ગરુડીય પૂ. પા. સાધ્વીજી મહારાજશ્રી
રૂપશ્રીજીની શિષ્યા

ગુરૂણીજી મહારાજ શ્રી શાંતિત્રીજીના
સદુપદેશથી

જાપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા
ભાઈલાલ નાનાલાલ મશરૂવાલા
“વિજય”

પ્રત ૧૦૦૦]

સં. ૨૦૦૭

[માહ સુદ ૫

આ પુસ્તક જમીન ઉપર અગર જેમ તેમ મુકી આશાતના કરવી નહીં.
તેમજ તેનું પકન પાકન કરી આત્મહીત સાધવું.

શુદ્ધિ પત્રક

પૃષ્ઠ	લેટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૨	૧૪	કમર	કરમ
૪	૧૫	પદસ્ત્રી	પરસ્ત્રી
૭	૧૬	મોંથાની	માથાની
૯	૧૮	કરતી	કરતા
૧૧	૭	દાનાંતરાય	દાનાતરાય
૧૧	૨૦	ચંદનસૂળ	ચંદનપૂળ
૧૫	૧૮	સંભળાવ્યું	સંભળાવ્યું
૧૬	૧૩	પામશા	પામ્યા
૧૬	છેલ્લી	નિવરાણ	નિરવાણ
૨૬	૧૬	પ્રતાણે	પ્રમાણે
૨૭	૧૨	જઉ	જઉ
૨૮	૪	રહેતી	રહેતી
૨૮	૧૧	દીપકપૂજ	દીપકપૂજ
૩૩	૩	વિઘનુકા	વિઘનકો
૩૬	છેલ્લી	દેવે	દેવ
૩૮	૫	વિગ્રહ	વિગ્રહ
૩૮	૫	ગમ્મએ	ગમ્મિ
૩૮	૧૧	દ્રવ્ય	દ્રવ્યહ
૩૯	૨	આણુયોગદ્વારા	આણુયોગદ્વારા
૪૪	૧૫	સુરનાર	સુરનર

આભાર

પ્રાતઃસ્મરણીય પૂ. પા. ગુરુશ્રીજી મહારાજ
રૂપશ્રીજીને ચરણે.

આપના અનહદ ઉપકારને આધારે મેં મારી સંયમધુરા આજ
પર્યંત નિર્વિધને પાર પાડી છે આપના સુસંસ્કારો અને ધર્મોપદેશના
પરિણામે મારાથી અનતી શાસન સેવા મેં બળવો છે કંઈક
આત્માઓને મારાથી અનતું કરીને ધર્મમાર્ગે દોર્યા છે. આજે મારી
વૃદ્ધાવસ્થા છે આપના અનંત ઉપકારના બદલામાં બિબ્બલબોના
હીતાર્થે આ શ્રીઅંતરાયકર્મ નિવારણ પૂજા અર્થ સાથે તથા અષ્ટ-
પ્રકારી પૂજના દૃષ્ટાંત સાથે પ્રગટ કરી પુસ્તીકા દ્વારા આપના
ચરણે ધરું છું.

સર્વ જીવ કરું શાસન રસી, એસી ભાવ દયા દીલમાં વસી.

એ સૂત્ર અંતરમાં ઉતારીને પ્રભુનું શાસન જયવંતું વર્તો એ
ભાવના ધારણ કરી વીરમું છું.

અસ્તુ : જૈન જયતિ શાસનમ્.

સંવત. ૨૦૦૭
પાડાપોળ,
અમદાવાદ.

}

લી. આપની ચરણકીકરી.
પૂ. પા. સાધ્વીજી શાંતીશ્રીજીની
વંદના.

પ્રસ્તાવના.

આ પુસ્તક ભવ્ય જીવોના હિતાર્થે વીમલગચ્છીય પૂ. પા સાધ્વીજી રૂપશ્રીજીની શીખ્યા પૂ. પા. સાધ્વીજી મહારાજ શાંતીશ્રીજીના ઉપદેશથી પ્રગટ કરીએ છીએ.

આ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં ખુટતી આર્થિક સહાય હરસોલ નીવારણી શા. પુ'જારામ ભાયચંદે કરી છે.

મનુષ્ય ભવ જોવો ભવ પામીને ધર્મ વીહોણા માનવો વાત-વાતમાં સારા કાર્યોમાં આડી જીભ વાહીને અંતરાય કર્મ જેવું કર્મ બાંધે છે તે અંતરાય કર્મનું કેવું સ્વરૂપ છે અને તે કેવા પ્રકારે માણસને વિધ્નરૂપ થઈ પડે છે તેમજ તેમાંથી બચવા માટે પૂ. પા. પન્થાસપ્રવર પંડીત વીરવીજયજીએ પૂજના સ્વરૂપમાં ચુંથી જનતાના લાભાર્થે પ્રગટ કરેલ શ્રી અંતરાયકર્મ નિવારણ પૂજા તેના અર્થ અને અષ્ટપ્રકારી પૂજના દૃષ્ટાંત સાથે અમો પ્રગટ કરીએ છીએ.

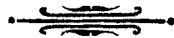
ભવ્યજીવો આ પુસ્તક વાંચી પોતાનાથી બનવું ધર્મ કાર્ય સાધી તેમજ પોતાથી ન બને છતાં સારા કાર્યોમાં આડું ન બોલી અંતરાય જેવું કર્મ ન બાંધે અને ભવ્યાત્મા બની ધર્મ કાર્ય સાધે એવી ભાવનાપૂર્વક આ પુસ્તિકા અર્પણ કરીએ છીએ.

ચંગપોળ ચાર રસ્તા
કોલીવાડાની ખડકી,
અમદાવાદ.

પ્રકાશક.

ભાઈલાલ નાનાલાલ મશરૂવાલા
'વિજય'

અષ્ટમ દિવસ અધ્યાપનીય અંતરાયકર્મ સૂદનાર્થ પૂજાષ્ટકં

પ્રથમ જલપૂજા.

કુંહા.

- શ્રી શંખેશ્વર શિર ધરી, પ્રણમી શ્રી ગુરુપાય;
વાંચ્છિતપદ વરવા ભણી, ટાળીશું અંતરાય. ૧.
- જિમ રાજ રીઝયો થકો, દેતાં દાન અપાર;
ભંડારી ખીજ્યો થકો, વારંતો તેણિવાર. ૨.
- તિમ એ કર્મઉદયકી, સંસારી કહેવાય;
ધર્મ કર્મ સાધન ભણી, વિધન કરે અંતરાય, ૩.
- અરિહાને અવલંબીને, તરિયે ઇણ સંસાર;
અંતરાય ઉચ્છેદવા, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ૪.

ઢાળ.

(આંખાના વડલ. હેઠે ભર્યા રે, સરોવર લહેરો લે છે રે-એ દેશી.)

જળપૂજા કરી જિનરાજ, આગળ વાત વીતી
કહો રે; કહેતાં નવિ આણો લાજ, કર નેડીને આગળ

૨

રહો રે. જળ૦ ૧. જિન પૂજનો અંતરાય, આગમલોપી
 નિંદા ભજ રે; વિપરીત પડપણા થાય, દીનતણી કરણા
 તજ રે. જળ૦ ૨. તપસી ન નમ્યા અણુગાર, જીવતણી
 મેં હિંસા સજ રે; નવિ મળિયો આ સંસાર, તુમ
 સરિખો રે શ્રીનાથજી રે. જળ૦ ૩ રાંક ઉપર ક્રીધો કેપ,
 માંડાં કર્મ પ્રકાશિયા રે, ધર્મે મારગનો લોપ, પરમારથ
 કેતાં હાંસિયા રે. જળ૦ ૪. ભણતાંને કર્યો અંતરાય,
 દાન દિયંતા મેં વારિયા રે, ગીતારથને હેલાય, જૂઠાં બોલી
 ધન ચોરિયા રે. જળ૦ ૫. નર પશુઆં બાળક દીન,
 ભૂખ્યાં રાખી આપે જમ્યો રે; ધર્મવેળાએ બળદીન,
 પરદારાશું રંગેરમ્યો રે. જળ૦ ૬. કૂડે કાગળિયે વ્યા-
 પાર, થાપણ રાખીને ઓળવી રે; વેચ્યા પરદેશ મોઝાર,
 બાળ કુમારિકા ભોળવી રે, જળ૦ ૭. પંજરિયે પોપટ
 દીધ, કેતી વાત કહું ઘણી રે; અંતરાય કમર એમ
 ક્રીધ, તે સવિ બણો છો જગઘણી રે; જળ૦ ૮. જળ
 પૂજંતી દ્વિજનારી, સોમસિરિ મુગતિ વરી રે; શુભવીર
 જગત આધાર, આણા મેં પણ શિર ધરિ રે. જળ૦ ૯

॥ કાવ્ય ॥

તીર્યોદકૈર્મિશ્રિતચંદનોધૈઃ, સંસારતાપાહતયે સુશીતૈઃ ।

જરાજનીપ્રાંતરજોઽમિશાંત્યૈ, તત્કર્મદાહાર્થમજં યજેઽહં ॥૧॥

3

॥ દ્રુતચિલંચિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

સુરનદીજલપૂર્ણઘટૈર્થનૈ-ર્ધુસૃણમિશ્રિતવારિમૃતૈપરૈઃ ।

સ્નપય તીર્થકૃતં ગુણવારિધિં, વિમલતાં ક્રિયતાં ચ વિજાત્મનઃ ॥૧॥

જનમણોમણિભાજનભારયા, શમસૈકલુધારસધારયા ।

સકલવોધકલારમણીયકં, સદ્ગજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥૨॥

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં પરમેં જન્મં શ્રીમતેં વિઘ્ન-
સ્થાનકોચ્છેદનાય જલં યજામહે સ્વાહા ॥

પહેલી જળપૂજનો અર્થ

દુહાનો અર્થ.

શ્રીશંખેશ્વર પરમાત્માને ચરણે નમસ્કાર કરી, સદ્ગુણના ચરણમાં પ્રણામ કરી વાંચ્છિતપદને મેળવવા માટે અંતરાયકર્મને ટાળશું. ૧. જેમ રાબા રીઝ્યો હોય અને પુષ્કળ દાન આપવા ભંડારીને હુકમ કરે, પણ જો ભંડારી ખીજેલો હોય તો રાબાને વારે અથવા આપતાં વિલંબ કરે તેમ આ અંતરાયકર્મના ઉદયથી જીવ સંસારી કહેવાય અને ધર્મકાર્ય કરતાં અંતરાયકર્મ વચ્ચે વિઘ્ન કરે-કરવા ન દે. ૨-૩. અરિહંતના આલંબનથી આ સંસાર તરી જવાય તેમ છે, તેથી અંતરાયકર્મનો ઉચ્છેદ કરવા માટે હું શ્રી જિનેશ્વરની અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરું છું ૪.

દાળનો અર્થ.

શ્રી જિનેશ્વરની જળપૂજા કરીને તેમની આગળ આપણી પોતાની વીતેલી વાતો કહો. તે કહેતાં મનમાં જરા પણ લજ્જા

૪

આણુશો નહીં. હાથ જોડી પ્રભુ આગળ ઉભા રહીને કહેજો. ૧.
(હવે અંતરાયકર્મ કયા કયા કારણો સેવવાથી મેં બાંધ્યું છે
અથવા બંધાય છે તે કહે છે:—)

જિનપૂજામાં અંતરાય કર્યો, આગમ લોખ્યા પારકી નિંદા
કરી, વિપરીત પ્રરૂપણાઓ કરી, દીન ઉપરની કરૂણા તણ
દીધી, તપસ્વી એવા મુનિને નમસ્કાર ન કર્યા, જીવોની હિંસા
કરી. હે પરમાત્મા ! આ સંસારમાં તમારા જેવો નાથ મને
મળ્યો નહીં તેનું આ પરિણામ છે. ૨-૩. વળી મેં રાંક
ઉપર ટોપ કર્યો, કોઈનાં માઠાં કર્મો પ્રકાશિત કર્યાં, ધર્મમાર્ગોને
લોપ કર્યો, પરમાર્થની વાતો કરનારની હાંસી કરી, ભણનારને
ભણવામાં અંતરાય કર્યો, કોઈ દાન દેનારને વાર્યા-દાન
દેવા ન દીધું, ગીતાર્થોની હેલણ કરી જૂઠું બોલ્યો, પારકું
દ્રવ્ય ચોર્યું, સેવકો, પશુઓ, બાળકો ને દીનજનોને ભૂખ્યા
રાખીને પોતે જમ્યો, ધર્મ કરતી વખતે બગદીન થયો અને
પદસ્ત્રી સાથે આનંદથી રમ્યો. (તે વખત બળ આવ્યું),
ખેડા કાગળો (હુંડીઓ) લખીને વ્યાપાર કર્યો, પારકી થાપણ
રાખીને ઝોળવી, નાના બાળકોને અને કુંવારી કન્યાઓને
લોળવીને પરદેશમાં વેચ્યા. પોપટને પાંજરામાં પૂર્યો. હે
પરમાત્મા ! આવી કેટલીક વાત કહું ? મેં આવા અનેક પ્રકારોવડે
કરીને અંતરાયકર્મ બાંધ્યું. હે નાથ ! હે જગદાણી ! આપ તે
બધી હકીકત જ્ઞાનવડે જાણો છો. ૪-૮. પ્રભુની જળપૂજા
કરવાથી સોમશ્રી બ્રાહ્મણી મુક્તિપદને પામી છે. શ્રી શુભવીર
પરમાત્મા જગતના આધારભૂત છે, તેમની આજ્ઞા મેં પણ મસ્તકે
ધારણ કરી છે. ૯.

૫

કાવ્યનો અર્થ પૂર્વવત્.

મંત્રનો, અર્થ પૂર્વવત્, તેમાં એટલું ફેરવવું કે-અંતરા-
યકર્મ ખાંધવાના સર્વે કારણોનો ઉચ્છેદ કરવા માટે અમે
પ્રભુની જળપૂજા કરીએ છીએ.

જળપૂજાનું દષ્ટાંત.

સોમશ્રી નામે બ્રાહ્મણની સ્ત્રી જળપૂજાના પ્રભાવે પાંચમે
ભવે મુક્તિ પદ પામી. તેની ખીના ટુંકામાં આ પ્રમાણે
ભરતક્ષેત્રમાં બ્રહ્મપુર નામનું નગર હતું. ત્યાં સોમિલ નામે
એક બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. તેને સોમા નામે સ્ત્રી હતી. પુત્રનું
નામ યજ્ઞવલ્ક્ય અને તેની (યજ્ઞવલ્ક્યની) સ્ત્રીનું નામ સોમશ્રી
હતું. એક વખત દૈવયોગે સોમિલ મરણ પામ્યો. તેની ઉત્તર
ક્રિયા થયા બાદ સોમાએ (પુત્ર વધૂ) સોમશ્રીને કહ્યું કે-હે
સોમશ્રી ! દ્વાદશીનું દાન દેવા માટે તમારા સસરાની ક્રિયા
નિમિત્તે જળ ભરી લાવો ? સાસુના કહેવા પ્રમાણે સોમશ્રી
ખીજી પાડોશણ સ્ત્રીઓની સાથે જળ લેવા ગઈ. પાણીનો
ઘડો ભરીને આવતાં શ્રી દેવાધિદેવ પ્રભુના મંદીરની પાસે થઈને
નીકળી. તેવામાં સ્વભાવે તેણે મુનિવરની પવિત્ર દેશના આ
પ્રમાણે સાંભળી કે “ જે ભવ્ય જીવ નિર્મલ પાણીનો ઘડો
ભરીને ઉલ્લાસથી શ્રી વીરતાગ દેવની આગળ સ્થાપન કરે તે
જરૂર મોક્ષપદ પામે ” આ દેશના સાંભળીને સોમશ્રીએ તે
જલનો ભરેલો ઘડો જિનમંદીરમાં જઈને પ્રભુની પાસે મૂક્યો,
ને ખંને હાથ બેઠી ભક્તિ ભાવથી બોલી કે-“ હે પ્રભો !
હું અણુ સમનું છું તેથી આપની સ્તુતિ કઈ રીતે કરું ? આ

૬

જલનો ઘડો ચડાવવાથી જે પુણ્ય (લાભ) થતું હોય તે મને મલજો ” સાથેની ખીજ સ્ત્રીઓએ (સોમશ્રી ઘેર આવ્યા પહેલાં) આ ખીના તેની સાસુને જણાવી દીધી. જ્યારે પાછળથી સોમશ્રી ઘેર આવી ત્યારે ક્રોધથી ધમધમીને સોમાએ કહ્યું કે-હે દુષ્ટા ! હું તને ઘડા વગર ઘરમાં નહિ પેસવા દઉં. અરે ભોલો ! હજુ પિતૃઓને તર્પણ કરવાનું અને અગ્નિને તૃપ્ત કરવાનું તથા પ્રાહ્મણોને દાન દેવાનું કામ બાકી છે, તે પહેલાં પાણીનો ઘડો જિન મંદીરમાં કેમ મૂકી આવી ? સાસુના ક્રોધ ભરેલાં આ વચનો સાંભળીને સોમશ્રી રોઈ ગઈ. તે રોતી રોતી ઘડો લેવા માટે એક કુંભારને ત્યાં ગઈ તેણે કુંભારને કહ્યું કે-હે ભાઈ ! આ કંકણના બદલામાં તું મને એક ઘડો આપ. કુંભારે કહ્યું કે-તું રોતી રોતી ઘડો કેમ માગે છે ? ત્યારે સોમશ્રીએ તમામ ખીના કુંભારને જણાવી. કુંભારે રાજ થઈને કહ્યું કે-હે યેન ! તું મહા-ભાગ્યશાળી છું કે જેણીએ ઉત્તમ ભાવથી શ્રી જીનેશ્વર દેવની જલ પૂજા કરી મને ખાત્રી છે કે તું થોડા ભવમાં નિર્વાણ પદ પામીશ. કારણકે પ્રભુ પૂજાએ આત્મ કલ્યાણ કરવાનાં સાધનોમાં મુખ્ય સાધન કહ્યું છે. આ પ્રમાણે કુંભારે જલ પૂજાની અનુમોદના કરી. ધ્યાન રાખવું કે અપેક્ષાએ અનુમોદના પણ સંસાર સાગર તરી જવા વગેરે વિશિષ્ટ ફલ દેવા સમર્થ નીવડે છે. (આ વાત અહીંજ આગળ સ્પષ્ટ સમજાશે) આ અનુમોદના કરવાથી કુંભારે મહા પુણ્યાનું બંધિ પુણ્યનો બંધ કર્યો. ત્યાર બાદ કુંભારે કહ્યું કે હું તને ખીજો ઘડો આપું છું. તે લઈજા. મુલ્ય દેવાની જરૂર નથી. યેનનું કંકણ લેવાય નહીં. સોમશ્રીએ અહીંથી ઘડો લઈ તેમાં પાણી ભરીને

ઘેર જઈ સાસુને આપ્યો. આથી સોમાનો ક્રોધાગ્નિ શાંત થયો, અને પશ્ચાતાપ કરવા લાગી. પણ સોમશ્રીએ કરેલી જિનરાજની જલ પૂજા સાંભળીને દ્રેષ કર્યો. તેથી સોમાને આગલા એક ભવમાં ભોગવી શકાય, તેવા તિવ્ર પાપકર્મનો બંધ તે (પશ્ચાતાપ કર્યા) પહેલાંજ પડી ચૂક્યો હતો. જલ પૂજાની અનુમોદના કરનાર કુંભાર (નો જીવ) કુંભપુર નગરમાં શ્રીધર નામે રાજા થયો. તેને શ્રીદેવી નામે રાણી હતી. સોમશ્રી મરણ પામીને જલ પૂજના પ્રભાવે આ શ્રીધર રાજાની કુંભશ્રી નામે પુત્રી થઈ અપૂર્વ રાજ્ય વૈભવને ભોગવવા લાગી. એક વખત અહીં ચાર જ્ઞાન વાળા શ્રી વિજય સેનસુરીજી મહારાજ પધાર્યા રાજા શ્રીધરને આ વાતની ખબર પડી. જેથી કુંભશ્રી કુંવરી વગેરે પરિવારને સાથે લઈને તે પગે ચાલતાં શ્રીગુરૂ મહારાજને વંદન કરવા નીકળ્યા. ગુરૂ પાસે આવીને ત્રણ પ્રદક્ષિણા ઠઈને સર્વે ઉચિત સ્થાને બેઠા અહીં રાજા એક સ્ત્રીને જુએ છે. તેનું શરીર બહુજ મળથી ભરેલું અને ધૂળથી ખરડાયેલું હતું. તેના મોથાની ઉપરના ભાગમાં રસોળીની જેવો ઘડાના આકારે ઉંચો માંસપિંડ નીકળ્યો હતો. આ સ્થિતિમાં પણ તે રોગાદિની પીડાથી ઘણીજ હેરાન થતી હતી. જ્યારે નજીકમાં આવી ત્યારે રાજાએ આચાર્ય મહારાજને પૂછ્યું કે આ રાક્ષસી જેવી ભયજનક સ્ત્રી કેણુ છે ? જવાબમાં જણાવ્યું કે-(એ) મારા નગરમાં જે વેણુદત્ત નામે દરિદ્રી ગૃહસ્થ રહે છે, તેની એ પુત્રી થાય. આનો જન્મ થયો કે તરતજ તેના માતા પિતા મરણ પામ્યાં. ઘણીજ દુઃખી હાલતમાં આ સ્ત્રી પોતાનું જીવન ગુજારે છે. આ સાંભળી રાજાને કર્મની વિચિત્રતાનો ખરોખર ખ્યાલ આવ્યો. અવસરે

૮

તે દુઃખી સ્ત્રીએ ગુરૂને પૂછ્યું કે-હે ભગવાન! મેં પાછલા
 ભવમાં એવું શું પાપ કર્મ બાંધ્યું હતું કે જેના ઉદ્ધવે હું
 આવી દુઃખમય સ્થિતિ પામી. જવાબમાં ગુરૂ મહારાજે કહ્યું
 કે તું પાછલા ભવમાં સોમા નામની બ્રાહ્મણી હતી, તે વખતે
 તારા પુત્રની સ્ત્રીએ શ્રી જિનેશ્વર દેવની જલ પૂજા કરી, તે
 ઉપર તેં દ્રેષ કર્યો, તેથી ભયંકર નિબિડ પાપ કર્મ બાંધ્યું.
 જેના પરિણામે તું આવાં ભયંકર દુઃખ લોગવે છે. ઘણું
 પાપકર્મ લોગવાઈ ગયું છે. સોમશ્રી જલપૂજના પ્રભાવે
 કુંભશ્રી નામે રાજકુંવરી થઈ, તે તેના પિતાની સાથે અહીં
 બેઠી છે. આ બીના સાંભળીને કુંભશ્રી ઘણી રાજી થઈ. તે
 રાજકુંવરી એ કુંભારની બીના પૂછી તેના જવાબમાં કહ્યું કે
 તારી જલપૂજની અનુમોદના કરી તેના પ્રભાવે તે મરીને
 (આ તારો પિતા) શ્રીધર નામે રાજા થયો. આ સાંભળીને
 રાજા પણ ઘણો ખૂશી થયો. પૂર્વે કરેલા સુકૃત દુષ્કૃતનો
 વિશેષ વિચાર કરતાં ત્રણે (રાજા-કુંવરી-દુઃખી સ્ત્રી) જણાને
 ભતિ સ્મરણ જ્ઞાન થયું તેથી તેમને ખાત્રી થઈ કે ગુરૂએ
 કહેલી બીના તદ્દન સાચી છે. કુંભશ્રીએ તે દુઃખી સ્ત્રીના
 માથે હાથ ફેરવીને મસ્તકનો વ્યાધિ દુર કર્યો. જલપૂજનો
 પ્રભાવ બહુ કુંભશ્રી કુંવરી પ્રભુ પૂજા વિશેષ કરવા લાગી
 છેવટે સમાધિ મરણ પામી ઈશાન દેવલોક ગઈ. ત્યાં દેવતાઈ
 સુખ લોગવીને મનુષ્ય ભવ પામસે. ત્યાંથી આગળ ચોથે ભવે
 દેવ થશે અને ત્યાંથી પાંચમે ભવે સુકૃત પદ પામશે.

૯

દ્વિતીય ચંદનપૂજા.

દુહા

શીતળ ગુણ જેમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુમુખરંગ;
આત્મ શીતળ કરવા ભણી. પૂજે અરિહાત્યંગ. ૧.

અંગવિલેપન પૂજના, પૂજે ધરી ધનસાર;
ઉત્તરપયડી પાંચમાં, દાનવિધન પરિહાર. ૨.

ઢાળ

(કામળુગારો એ કુકડો રે-એ દેશી.)

કરપી ભૂંડો સંસારમાં રે, જેમ કપીલા નાર; દાન
ન દીધું મુનિરાજને રે, શ્રેણિકને દરબાર. કરપીં ૧.
કરપી શાસ્ત્ર ન સાંભળે રે, તિણે નવિ પામે ધર્મ; ધર્મ.
વિના પશુ પ્રાણિયારે, છંડે નહીં કુકર્મ. કરપીં ૨
દાનતણા અંતરાયથી રે. દાનતણા પરિણામ; નવિ પામે
ઉપદેશથી રે, લોક ન લે તસ નામ. કરપીં ૩. કૃપ-
ણતા અતિ સાંભળી રે. નાવે ઘર અણુગાર; વિશ્વાસી
ઘર આવતા રે, કદપે મુનિ આચાર. કરપીં ૪. કરપી
લક્ષ્મીવંતને રે, મિત્ર સજ્જનરહે દૂર; અદ્યધની ગુણ
દાનથી રે, વંચે લોક પંડુર. કરપીં ૫. કદપતરૂ કનકા-
ચળે રે, નવિ કરતા ઉપગાર; તેથી મરૂધર રૂડો કેરડો
રે, પંથગ છાંય લગાર. કરપીં ૬. અંદનપૂજ ધન
વાવરે રે, ક્ષયઉપશમ અંતરાય; જિમ જયસૂર ને શુભ-

૧૦

મતિ રે, ક્ષાયક ગુણ પ્રગટાય, કરપીં ૭. શ્રાવક દાન
ગુણે કરી રે. તુંગીયા ભંગ દુવાર; શ્રીશુભવીરે વખા-
ણિયા રે, પાંચમ અંગ મોઝાર. કરપીં ૮.

॥ કાવ્ય ॥

જિનપતેર્વરગંધસુપૂજનં, જનિજરામરણોદ્ભવમીતિહૃત્ ।
સકલરોગવિયોગવિપદ્વરં, કુરુ કરેણ સદા નિજપાવનં । ॥ ૧ ॥
સહજકર્મકલંકવિનાશનૈ-રસલભાવસુવાસનચંદનૈઃ ।
અનુપમાનગુણાવલિદાયકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રી પરમં પરમેં જન્મં શ્રીમતેં દાનાં-
તરાયનિવારણાય ચંદનં યજામહે સ્વાહા ॥

ખીણ ચંદન પૂજનો અર્થ.

દુહાનો અર્થ.

જેમનામાં શીતળ ગુણ રહેલો છે અને જેમના મુખનો રંગ
પણુ શીતળ છે-શાંત છે એવા પરમાત્માના અંગની આત્માને
શીતળતા કરવા માટે (શીતળ દ્રવ્યથી) પૂજ કરે. ૧. પ્રભુના
અંગે ઘનસારવડે વિલેપન પૂજ કરે જેથી અંતરાય કર્મની
પાંચ ઉત્તરપ્રકૃતિમાંથી પહેલી દાનાંતરાય પ્રકૃતિનો પરિહાર-
નિવારણ થાય. ૨.

ઢાળનો અર્થ.

આ સંસારમાં કૃપણ મનુષ્ય અત્યંત ભૂંડો કહેવાય છે.
જેમ કપિલા દાસી કે જેણે શ્રેણિક રાજાના દરબારમાં રાજાનો

હુકમ થયા છતાં પણ મુનિરાજને દાનદીધું નહીં-દેવાની ચોખ્ખી ના પાડી. ૧. કૃપણ મનુષ્યો શાસ્ત્રો સાંભળતા નથી અને તેથી ધર્મ પામતા નથી. ધર્મ સાંભળવા જઈએ તો ગુરૂ કાંઈક ખર્ચ કરવાનું બતાવશે એટલા માટે તે ગુરૂ પાસે જ જતા નથી, તેથી ધર્મ પામ્યા વિના તે પશુ-પ્રાણી જેવા રહે છે અને કુકર્મોને છાંડતા નથી. ૨. પૂર્વે કોઈને દાન દેતાં અંતરાય કયો હોય તો તેથી આ ભવમાં દાનાંનરાયનો ઉદ્ધવ થાય છે, અને તેવા મનુષ્યો ગુરૂના ઉપદેશથી પણ દાનગુણ પામી શકતા નથી. લોકો પ્રભાતમાં તેનું નામ પણ લેતા નથી. કોઈ માણસ અતિ કૃપણ છે એમ સાંભળે છે તો મુનિરાજ પણ તેને ઘરે વહોરવા જતા નથી; કારણ કે વિશ્વાસુને^૧ ઘરે જ વહોરવા જવાનો મુનિરાજનો આચાર છે-ત્યાં જવું જ તેમને કલ્પે છે. ૪. કૃપણ લક્ષ્મીવંત હોય છતાં તેના મિત્રો-સ્વજનો તેનાથી દૂર રહે છે, અને અદ્યધનવાળો પણ ભ્રે દાની હોય છે તો લોકો તેની ઉજવળતાને ચાહે છે-વાંચે છે. (તેની પાસે ભય છે.) ૫. કલ્પવૃક્ષ ભ્રે કે મેરૂપર્વત ઉપર રહેલા છે પણ તે ઉપકાર કરી શકતા નથી તેથી શા કામના છે? તે કરતાં તો મારવાડમાં રહેલો કેરડો સારો છે કે જે પંથીજનોને થોડી પણ છાયા આપે છે. ૬. અંતરાયકર્મનો જેને ક્ષયોપશમ થયો હોય છે તે પ્રભુની અંદનસૂબમાં ધન વાપરી શકે છે અને જેમ જ્યસૂરને શુભમતિએ પ્રભુની ભક્તિ કરીને પરિણામે ક્ષાયક ગુણ પ્રગટાવ્યા તેમ તે પ્રગટાવે છે. ૭. દાનના ગુણે કરીને શોભતા એવા તુગિયાનગરીના શ્રાવકોના દ્વાર નિરંતર ચાચકો માટે

૧. અહીં અતિ કૃપણને અવિશ્વાસુની પંક્તિમાં ગણ્યો છે.

૧૨

ખુદલા રહેતા હતા, એમ કહીને પાંચમા અંગે શ્રી ભગવતી-
સૂત્રમાં શ્રીશુભવીર પરમાત્માએ તેના વખાણ કર્યા છે-તેને
પ્રશંસ્યા છે. ૮.

કાવ્યનો અર્થ પૂર્વવત્.

મંત્રનો અર્થ પૂર્વવત્, તેમાં એટલું ફેરવવું કે-દાનાંતરા-
ચના નિવારણ માટે અમે પ્રભુની ચંદનપૂજા કરીએ છીએ.

ચંદનપૂજનું દર્શાવ.

ચંદન પૂજના પ્રભાવે જયસૂર રાજા અને શુભમતિ
રાણી અનંત સુખમય મુક્તિ પદ પામ્યા. તે બીના ટુંકામાં
આ પ્રમાણે બણતી :—રાજા જયસુર વૈતાલ્ય ગિરિની ઉપર
દક્ષિણ શ્રેણીમાં ગજપુર નગરના વિદ્યાધર રાજા હતા, તેમને
શુભમતિ નામે રાણી હતી. એક વખત ત્રીજા દેવલોકમાંથી
ચવીને એક સમ્યક્દષ્ટિ દેવ તેના ગર્ભમાં આવ્યો. ઉત્તમ
ગર્ભના પ્રભાવે રાણીને દોહલો થયો કે ‘હું રાજાજની સાથે
અષ્ટાપદ તીર્થે જઈ પ્રભુદેવની પૂજા કરું? આ બીના રાણીએ
રાજાને કહી જેથી બંને જણા વિમાનમાં બેસીને અષ્ટાપદ
પર્વત ઉપર આવ્યા. અહીં રાણીએ શ્રી જીનેશ્વર પ્રભુની
પરમોદ્દાસથી પૂજા કરી અને ચંદનપૂજા ઠાઠમાઠથી સવિસ્તર
કરી પછી નીચે ઉતરતાં એક દિશામાંથી દુર્ગંધ આવી તપાસ
કરતાં ખાત્રી થઈ કે મુનિરાજ કાઉસગ્ગ ધ્યાને આતાપના
લઈ રહ્યા છે. તેમના શરીરમાંથી પરસેવાની દુર્ગંધ આવે
છે. રાણીએ રાજાને પૂછ્યું કે મુનિઓ આવી દુર્ગંધ દૂર કરવા
માટે પાસુક જળથી ન્હાય તો તેમાં શું વાંધો? જવાબમાં

રાજાએ કહ્યું કે સંયમરૂપ જળથી મુનિવરો ન્હાય છે. તેથી તેઓ કાયમ પવિત્રજ હોય છે શીલ ધર્મને ટકાવવા સ્નાનનો નિષેધ છે. અહીં શુભમતિએ મુનિના શરીરની દુર્ગંધા કરી પાપકર્મ ઉપાર્જન કર્યું (તે કર્મ આગળ મહત્તા વલીના ભવમાં લોગવે છે.) ભક્તિ ભાવે રાજા અને રાણીએ મુનિના શરીર ઉપરનો મળ પ્રાસુક જળથી દૂર કર્યો. અને સુગંધી પદાર્થો ચોપડ્યા. ત્યાંથી ખંને આગળ બીજા તીર્થોની યાત્રા કરવા ગયા. અહીં મુનિના શરીર ઉપરની સુગંધનો ગંધ લેવા ઘણા ભમરાઓ ચોંટે છે. અને ચટકા મારે છે જેથી મુનિ તિવ્ર વેદના લોગવે છે. તો પણ સદ્ધ્યાનથી લગાર પણ ચલાયમાન થતા નથી. તીર્થ યાત્રા કરીને પાછા ફરતી વખતે ખંને અહીં આવી જુએ છે તો જણાય છે કે ભમરાઓ મુનિને હેરાન કરી રહ્યા છે. રાજાએ તમામ ભમરાઓ ઉડાડી મૂક્યા આ તિવ્ર વેદના સહન કરવાથી મુનિને કેવલ જ્ઞાન થયું. મુનિરાજે દેશના દેતી વખતે જણાવ્યું કે-મુનિરાજના મલીન શરીરની દુર્ગંધા ન કરવી જોઈએ. તેમ કરે તો તે કર્મના ઉદયે દુર્ગંધા કરનાર જીવની ભવોભવ બીજાઓ દુર્ગંધા કરે છે. જે પાપરૂપ મેલથી મલિન હોય. તેજ ખરો મલીન કહેવાય. આ વચન સાંભળીને રાણી શુભમતિએ દુર્ગંધા કરેલી તેની માફી માગી. વારંવાર મુનિને નમીને તે અપરાધ ખમાવવા લાગી મુનિરાજે રાણીને કહ્યું કે તમે આવો ખરા દિલથી પશ્ચાતાપ કર્યો, તેથી ઘણું પાપ નાશ પામ્યું. તો પણ એક ભવમાં લોગવી શકાય એટલું પાપકર્મ (લોગવવાનું) બાકી રહ્યું છે. પૂર્ણ ઉદ્ધાસથી શ્રી જીનેન્દ્ર ધર્મની આરાધના કરી માનવ જન્મને સફલ કરવો આવી દેશના સાંભળીને

૧૪

તથા વંદન કરી ખંને જણા સ્વસ્થાને આવ્યા અવસરે રાણીએ પુત્રનો જન્મ આપ્યો, તેનું નામ 'કલ્યાણ' રાખ્યું. અનુક્રમે પુત્ર ઉંમર લાયક થયો, એટલે પુત્રને રાજ્ય સોંપીને ખંને જણાએ ગુરૂ મહારાજની પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. પુણ્ય ઉદ્ધામથી તેની યથાર્થ સાધના કરી રાજા સૌધર્મ દેવલોકે દેવ થયો અને શુભમતિ તેની દેવાંગના થઈ. અવસરે ત્યાંથી ચવીને (ત્રીજે ભવે) શુભમતિનો જીવ હસ્તિનાપુરમાં જીત શત્રુ રાજાની મદનાવલી નામે પુત્રી પણે ઉપજ્યો. અનુક્રમે યોગ્ય વય થતાં સ્વયંવર મંડપમાં વરવરવાના પ્રસંગે તે પુત્રીએ સિંહધ્વજ રાજાને વરમાલા પહેરાવી. કેટલોક સમય વિત્યા બાદ પૂર્વે આંધેલું પાપકર્મ ઉદયમાં આવ્યું, તેને લઈને મદના વલિના શરીરમાંથી અસહ્ય દુર્ગંધ છુટવા લાગી જેથી સર્વને તિરસ્કાર પાત્ર બની. આથી રાજાને ઘણું દુઃખ થયું. તેણે ઘણાં ઉપચાર કર્યાં. પણ લગારે ફાયદો થયો નહિં રાજાએ તેને છેટે જંગલમાં મહેલ બંધાવીને ત્યાં રાખી. રાજા સુલટો દૂર રહીને તેની સંભાળ રાખે છે. દુઃખે કરી સહન કરી શકાય એવી દુર્ગંધથી રાણી તીવ્રવેદના ભોગવે છે. આ સ્થિતિમાં રાણીએ વિચાર્યું કે ભલભલાને પણ કર્મોના ફલ ભોગવવા પડે છે, તો પછી મારે આ વેદનાને કર્મ પરિણામ સમજીને સમતા ભાવે સહન કરવી એમાંજ હડાપણ ગણાય 'ઓ દિન બી વીત જાય ગા' એટલે સુખના કે દુઃખના દહાડા ડોઇના કાયમ રહેતાજ થયા. આવી રીતે ધૈર્મ્ય રાખીને પલંગમાં રાણી બેઠી છે, એવામાં રાણીએ ગોખની ઉપર શુક પક્ષીના બેડલાને બેયું. તે શુક પક્ષીના બેડલાએ રાણી સાથે વાત ચીત કરતાં મદનાવલિનું જીવન ચરિત્ર કહ્યું. રાણીને

૧૫

આ (પોતાનું જીવન) સાંભળતા જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન થયું. તેથી એને ખાત્રી થઈ કે આ શુક પક્ષીનું કહેવું તદ્દન વ્યાજબી છે. છેવટે આ શુક પક્ષીના કહ્યા પ્રમાણે રાણીએ સાત દિવસ સુધી વિધિ પૂર્વક ઉદ્ઘાસથી શ્રી જીનેશ્વર પ્રભુની અંદનપૂજા કરી. જેના પ્રભાવે તમામ દુર્ગંધ નાશ પામી. રાણીના આનંદનો પાર રહ્યો નહિ. આખીના રાજાએ જાણી જેથી તે ખુશી થઈને રાણીને હાથી ઉપર બેસાડીને રાજ-મહેલમાં લઈ ગયા. એક વખત ખંને જણા આનંદમાં બેઠા છે. એવામાં ખખર મળી કે—અમર તેજ નામના મહા મુનીશ્વરને ઉદ્યાનમાં કેવલ જ્ઞાન થયું છે. જેથી રાજા રાણી વગેરે પરિવારને સાથે લઈને વંદન કરવા ગયા ત્યાં મુનિ-રાજની વૈરાગ્યમય અપૂર્વ દેશના સાલબ્યા બાદ રાણીએ શુરને પૂછ્યું કે—જેણે માંડ જીવન કહી સંભળાવ્યું તે શુક પક્ષી કોણ હતો. જવાબમાં કેવલી પ્રભુએ કહ્યું કે. હે રાણી! તે તારો પૂર્વ ભવનો સ્વામી હતો. તેણે શુક પક્ષીનું રૂપ કરીને તીર્થંકર ભગવંતની પાસે તારું જીવન સાંભળીને તને પ્રતિબોધ કરવા ખાતર અને નીરોગી થવાનો ઉપાય જણાવવા માટે તારી આગળ (તારું) જીવન કહી સંભળાવ્યું, હતું. તે દેવ અહીં તારી પાસેજ બેઠો છે. રાણીએ તે દેવની પાસે જઈને તેનો ઉપકાર માન્યો. દેવે (પૂર્વ ભાવના સ્વામીએ) રાણીને કહ્યું કે—“હવે માંડ સાત દિવસનું આઉખું બાકી છે. અહીંથી ચલીને હું ખેચર (વિદ્યાધર) નો પુત્ર થઈશ તે વખતે તું મને પ્રતિબોધ કરજે.” રાણીએ કહ્યું કે મને તેવું જ્ઞાન થશે તો જરૂર તેમ કરીશ. આવો ઉત્તર સાંભળીને દેવસ્વસ્થાને ગયો. અવસરે (શુભમતિના જીવ) રાણી મહ-

૧૬

નાવલીએ દીક્ષા ગ્રહણ કરી. ઉત્તર તપસ્યા સાધવા માંડી. પેલો
 દેવ સાત દિવસનું દેવાયુષ્ય પૂરૂ કરીને ચવન નામના વિદ્યાધર
 રાજાનો મૃગાંક નામનો પુત્ર થયો. અનુક્રમે ચૌવન વય થતાં
 એક દિવસ વિમાનમાં બેસીને મૃગાંક કુમાર ચાલ્યો જાય છે.
 ત્યારે તેની નજર સાધ્વી મહનાવલિ ઉપર પડે છે. આ
 વખતે કામાતુર મૃગાંક કુમારે નીચે આવીને સાધ્વીને ગણાંએ
 અનુકુલ ઉપસર્ગો કર્યા તો પણ સાધ્વીજી શીલ ધર્મથી
 ચલ્લાયમાન થયાજ નહિ. ઉપસર્ગને સમ ભાવે સહન કરવાથી
 તે કેવલજ્ઞાન પામ્યા. ને મૃગાંક કુમારને (પૂર્વ કરેલી પ્રતિજ્ઞા
 પ્રમાણે) પ્રતિબોધ પમાડ્યો. જેથી કુમારે દીક્ષા સાધીને
 કેવલી થવા પૂર્વક મુક્તિપદ મેળવ્યું. સાધ્વી મહનાવલિ પણ
 ઘણાં વર્ષના કેવલી પર્યાયમાં અનેક લવ્ય જીવોનો ઉદ્ધાર
 કરી નિર્વાણપદ પામ્યા. સારાંશ એ કે ચંદનપૂજા કરવાથી,
 જ્યસ્તૂર (મૃગાંક) અને શુભમતિ (મહનાવલિ) જેમ સંસાર
 સાગર તરી ગયા, તેમ લવ્ય જીવોએ પ્રભુની ઉદ્ધાસથી
 પૂજા કરી આત્મ કલ્યાણ જરૂર સાધવું.

તૃતીય પુષ્પપૂજા

હવે ત્રીજી સુમનસતણી, સુમનસ કરણ સ્વભાવ;
 ભાવ સુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્યકુસુમ પ્રસ્તાવ. ૧

માલતી ફુલે પૂજતી, લાભવિધન કરી હાણ;
 વણિકસુતા લીલાવતી, પામી પદ નિવારણ. ૨

૧૭

હાજી.

(ઝોરાં આવોજી, કહું એક વાતલડી—એ દેશી.)

મન મંદિર આવો રે, કહું એક વાતલડી; અજ્ઞા-
નીની સંગે રે, રમિયો રાતલડી. ૧. વ્યાપાર કરેવા રે,
દેશ વિદેશ ચલે; પરસેવા હેવા રે, કોડી ન એક મળે.
૨. રાજગ્રહી નગરે રે, દ્રુમક એક ફરે; ભિક્ષાચર
વૃત્તિએ રે, દુઃખ પેટ ભરે. ૩. લાભાંતરાયે રે, લોક ન
તાસ દીએ; શિક્ષા પાડતો રે, પહોતો સાતમીએ. ૪.
ઢંઢણ અણુગારે રે, ગોચરી નિત્ય ફરે; પશુઆં અંત-
રાયે રે, આહ ર વિના વિચરે. ૫. આદીશ્વર સાહિબ રે,
સંયમ ભાવ ધરે; વરસીતપ પારણું રે, શ્રેયાંસરાય ધરે.
૬. મિથ્યાત્વે વાહ્યો રે, આરત ધ્યાન કરે; તુજ આગમ
વાણી રે, સમકિતી ચિત્ત ધરે. ૭. જિમ પુણીયો શ્રાવક
રે, સંતોષ ભાવ ધરે; નિત્ય જિનવર પૂજે રે, રૂંડના
પગર ભરે. ૮. સંસારે ભમતો રે, હું પણ આવી
ભળ્યો; અંતરાય નિવારક રે, શ્રી શુભવીર મળ્યો. ૯.

॥ કાવ્ય ॥

સુમનસા ગતિદાયિ વિશ્વાયિના, સુમનસાં નિકરૈઃ પ્રશ્નૂજનં ।
સુમનસા સુમનો ગુણસંગિના, જન વિધેહિ નિધેહિ મનોર્જ્જને ॥૧॥

૧૮

સમયસારસુપુષ્પસુમાલયા, સહજકર્મકરેણ વિશોધયા ।
 પરમયોગબલેન વશીકૃતં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રી પરમં પરમેં જન્મં શ્રીમતેં લાભાં-
 તરાયોચ્છેદનાય પુષ્પાણિ યજામહે સ્વાહા ॥

ત્રીજી પુષ્પપૂજનો અર્થ,
 હુકાનો અર્થ.

હવે પરમાત્માની ત્રીજી સુમનસની એટલે પુષ્પની (પુષ્પોવડે) પૂજા કરો કે જેનો સુમનસ એટલે સારા મનવાળા કરવાનો સ્વભાવ છે. આત્માને ભાવ સુગંધીવડે સુગંધિત કરવા માટે આ દ્રવ્યકુસુમ જે સુગંધી હોય છે તેનો પ્રસ્તાવ કરવામાં આવે છે એટલે કે તેનાવડે પૂજા કરવામાં આવે છે. ૧. એક વણિકની પુત્રી લીલાવતી માલતીના પુષ્પોવડે પ્રભુને પૂજી લાભાંતરાયનો ક્ષય કરી નિર્વાણ પદને પામી છે. ૨.

ઢાળનો અર્થ.

હવે પરમાત્મા ! તમે મારા મનરૂપી મંદિરમાં પધારો કે જેથી હું એક વાત આપને કહું. હવે સ્વામી ! હું અજ્ઞાનીની સોમતમાં આખી રાત રમ્યો છું અર્થાત્ આજ સુધીનું અનેક ભવોનું આયુષ્ય વ્યતિક્રમાવ્યું છે. ૧. આ (પૂજામાં લાભાંતરાય સંબંધી હકીકત કહે છે.) હું વ્યાપાર કરવા માટે દેશ-વિદેશ ગયો, પારકી સેવા કરી, પણ એક કોડી પણ મળી નહીં. ૨. તે ઉપર દષ્ટાંત કહે છે કે-રાજગૃહી

૧૯

નગરીમાં એક દ્રમક (ભિક્ષુક) ફરતો હતો. તે ભિક્ષાચાર-
વૃત્તિ કરતો હતો, છતાં પેટ પણ મહાદુઃખે ભરતો હતો.
અર્થાત્ પેટ ભરવા જેટલું પણ દુઃખે મળતું હતું. તેને
લાલાંતરાયનો ઉદય હતો તેથી લોકો તેને આપતા નહોતા.
એટલા ઉપરથી તેને લોગે ઉપર એટલો દ્રેષ થયો કે તે
નગર ઉપર એક મોટી શિલા પાડી દેવા માટે નજીકના
વૈભાર પર્વત ઉપર ચડ્યો ત્યાંથી એક શિલા પાડતાં તે જ
પડી ગયો અને તે શિલા નીચે કચરાઈ મરણ પામીને
સાતમી નરકે ગયો. ૩-૪. ઢંઢણ અણુગાર કે જે સંસારી-
પણામાં કૃષ્ણ વાસુદેવની ઢંઢણ રાણીના પુત્ર હતા. તે
નિત્ય ગોચરી માટે ફરતા હતા, પણ લાલાંતરાયનો ઉદય
હોવાથી તે શુદ્ધ મુનિ છતાં પૂર્વ ભવમાં પશુઓને અંતરાય
કરેલો હોવાથી લોકો તેને આપતા નહોતા અને આહાર
વિના રહેતા હતા. ૫. આદીશ્વર પરમાત્મા સંયમભાવ
ધારણ કર્યા પછી પૂર્વના લાલાંતરાયને લીધે એક વર્ષ પર્વત
આહાર ન પામ્યા. જેવટે વર્ષાતપનું પાશલું શ્રેયાંસ રાજાને
ત્યાં શેરડીના રસવડે કર્યું. ૬. આ પ્રકારે ત્યારે લાલાંત-
રાયનો ઉદય હોય છે ત્યારે મિથ્યાત્વે વાસિત છવ આર્ત-
ધ્યાન કરે છે અને સમકિતી તમારા આગમની વાણીને
ચિત્તમાં ધારણ કરે છે. એટલે તે પૂર્વે ખાધેલા લાલાંત-
રાયનો ઉદય જાણી આર્તધ્યાન કરતો નથી. ૭ જેમ પુણિયો
આવક દરરોજ માત્ર ૧૨૧ દોકડા—ખે આના જ રૂની પુણી
વેચીને પેઢા કરતો હતો, પરંતુ તેમાં સંતોષ રાખતો હતો.
અને દરરોજ પરમાત્માની પૂજા કરી તેમની પાસે ફૂલના

૨૦

ચગર ભરતો હતો. ૮. હે પરમાત્મા ! સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતાં હું પણ આપની પાસે આવ્યો છું અને અંતસય કર્મને નિવારનારા તમે શ્રી શુભવીર પ્રભુ મને મળ્યા છો. ૯.

પુષ્પ પૂજનું દષ્ટાંત.

પ્રભુદેવની પુષ્પ પૂજા કરવાથી લીલાવતી નામની એ વણિક પુત્રીએ મોક્ષ સંપદા મેળવી હતી. તેની દુકી ખીના આ પ્રમાણે બાણવી:—ઉત્તર મથુરા નામે એક નગરી છે. ત્યાં ધનપતિ નામે એક શેઠ રહેતા હતા. તેમને શ્રીમાલા નામે સ્ત્રી હતી. લીલાવતિ નામે પુત્રી હતી. મુનિરાજના કહેવા પ્રમાણે વિધિ પૂર્વક ઉદ્ધાસથી તેણે (લીલાવતિએ) પ્રભુદેવની ઉત્તમ પુષ્પ પૂજા કરી હતી તેઉપરાંત તે પરમ શ્રાવિકા હમેશાં પ્રભુપૂજાદિ ધર્માનુષ્ઠાનમાં મગ્ન રહેતી હતી. અંતે સમાધિ મરણથી દેવપણે સૌધર્મ દેવલોકની દેવતાઈ ઋદ્ધિ ભોગવી લીલાવતીને શુભધર નામે ભાઈ હતો. તે પણ બેનના કહેવા પ્રમાણે પ્રભુપૂજા હમેશાં કરતો હતો. જેના પરિણામે તે પણ ત્યાંજ સૌધર્મ દેવલોકે દેવ થયો. દેવાયુધ્ય પૂરું કરીને લીલાવતીનો જીવ દેવલોકનો ત્યાગ કરીને ત્રીજે ભવેસુરપુર નગરના સૂરવિક્રમ રાજાની વીનયશ્રી નામે પુત્રી થઈ અને શુભધરનો જીવ સ્વર્ગથી ચ્યવીને પદ્મપુર નગરના પદ્મરથ રાજાનો જય નામે પુત્ર થયો. જુઓ કર્મની વિચિત્રતા. અહીં પૂર્વે જે ભાઈ બેન હતા તે દેવયોગે સ્ત્રી ભર્તાર થાય છે. એટલે જયકુમારનું લગ્ન વિનય શ્રી સાથે થાય છે. નિર્મલાચાર્ય નામના ગુરૂના સમાગમથી આ બાબતની ખાત્રી થાય છે. છેવટે વિનયશ્રી દીક્ષાને સાધીને નિર્વાણ પદને પામી.

૨૧

ચતુર્થ ધૂપપૂજા.

કુંડા

- કમ કડિન ^૧કડ હાહવા, ધ્યાન ^૨હુતાશન યોગ;
 ધૂપે જિન પૂજ હહો, અંતરાય જે ભોગ. ૧.
- એક વાર જે ભોગમાં, આવે વસ્તુ અનેક;
 અશન પાન વિલેપને, ભોગ કહે જિનછેક^૩. ૨.

ઢાળ.

(રાગ આશાવારી છેડે નાંજ-એ દેશી.)

બાજ બાજ બાજ ભૂંચો બાજ ભોગવિધન ધન
 ગાજ. ભૂંચો આગમજ્યોત ન તાજ, ભૂં કર્મકુટિલ
 વશ ^૪કાજ. ભૂં સાહિબ સુણ થઈ રાજ; ભૂં એ
 આકણી. કાળ અનાદિ ચેતન રમજો, એકે વાત ન
 સાજ; મયણાભયણી ન રહે છાની, મળિયા માત-
 પિતાજ. ભૂં ૧. અંતરાયથાનક સેવનથી, નિર્ધનગતિ
 ઉપરાજ; કૂંપની છાયા કૂંપ સમાવે ઇચ્છા તિમ સતિ
 ભાંજ. ભૂં ૨. નૈગમ એક નારી ધૂનિ પણ, ઘેબર
 ભૂખ ન ભાંગી; જમી જમાઈ પાછો વળિયો, જ્ઞાનદશા
 તવ જગી. ભૂં ૩. કબહી કષ્ટે ધનપતિ થાવે, અંત-

૧. કાષ્ટ. ૨. અગ્નિ. ૩. છેક-ચતુર. જિનછેક-ત્રીયંકર ૮. આત્મા.
 ૪. સુ સુંદરી. મયણાસુંદરીની બહેન. ૬. વાણિયે.

૨૨

રાય ફળ આવે; રોગી પરવશ અન્ન અરૂચિ, ઉત્તમ
ધાન્ય ન ભાવે. ભૂ. ૪. ક્ષાયકભાવે ભોગની લખ્ધે,
પૂજા ધૂપ વિશાળા; વીર કહે ભવ સાતમે સિક્ધા, વિન-
યંધર ભૂપાળા. ભૂ. ૫.

॥ કાવ્ય ॥

અગરમુખ્યમનોહરવસ્તુના સ્વનિરૂપાધિગુણૌધવિધાયિના ।

મમુશરીરમુગંધમુહેતુના, રચય ધૂપનપૂજનમર્હતઃ ॥ ૧ ॥

નિજગુણાક્ષયરૂપમુધૂપનં, સ્વગુણઘાતમલપ્રવિકર્ષણં ।

વિશદબોધમનંતસુખાત્મકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં પરમેં જન્મં શ્રીમતેં ભોગાં-
વરાયદહનાય ધૂપં યજામહે સ્વાહા ॥

ચોથી ધૂપપૂજનો અર્થ.

દુહાનો અર્થ.

કંઠણ-આકરાં કમંદૂપ કાષ્ટને બાળી દેવા માટે ધ્યાનરૂપી
અગ્નિ જગાવીને-ધૂપવડે શ્રી જિનેશ્વરની પૂજા કરીને જે
ભોગાંતરાય કમં છે તેને બાળી નાખો. ૧. એક વારજ ભોગમાં
આવી શકે એવી અનેક વસ્તુઓ-ભોજન, પાણી, વિદ્યેપન
વિગેરેને શ્રી તીર્થંકર મહારાજ ભોગ કહે છે. ૨. (તે ન
ભોજવી શકાય તેનું નામ ભોગાંતરાય છે.)

૨૩

ઢાળનો અર્થ.

હે પરમાત્મા ! લોગાંતર ચ કર્મરૂપ વરસાદના ગર્ભરવમાં હું મારી બાળ બધી ભૂલી ગયો. એ કર્મરૂપ વાદળના અંધકારમાં આગમરૂપી-જ્ઞાનરૂપી જ્યોત મારી તાળ-વિકસ્વર ન રહી અને આ કાળ એટલે આત્મા તે કુટિલ (વાંકા) એવા કર્મને વશ થઈ ગયો. હે સાહિબ ! આ બધી મારી વીતક વાત કહું છું તે તમે મારા પર રાળ થઈને સાંભળો.

અનાદિ કાળથી આ ચેતન સંસારમાં રઝળે છે. તેની એકેવાત સાળ-ચથાસ્થિત નથી. આ કારણથી જ મયણાસુદરી-શ્રીપાલરાજની સ્ત્રીની બહેન સુરસુદરી જ્યારે તેના માતા-પિતા તેની લેળા થયા ત્યારે એવી રેવા માંડી કે કોઈ રીતે છાની રહે નહીં તેને પોતાની બધી પાછલી વાત સાંભરી આવી. ૧. હે પ્રભુ ! મેં અંતરાયકર્મ બાંધવાના સ્થાનકો સેવવાથી નિર્ધનપણું ઉપાજન કયું-નિર્ધન થયો, તેથી જેમ કુવાની છાયા કુવામાં જ સમાય તેમ મારી ઇચ્છા માત્ર મનમાં જ સમાઈ ગઈ-ભાંગી ગઈ. દ્રવ્ય વિના એકે ઇચ્છા પૂરી થઈ નહીં. ૨. એક વણિકે એક સ્ત્રીને પૂતી-છેતરી અને તેમાં જે પૈસા મળ્યા તેના ઘેબર પોતાને ખાવા માટે કરાવ્યા, પણ તે તેને લોગ ન પડ્યા. ઘેબર કરાવીને પોતે ન્હાવા ગયો ત્યાં તેનો જમાઈ ઘરે આવ્યો, એટલે સાસુએ હેતથી તેને ઘેબર ખવરાવી દીધા. તે ખાઈને બહાર નીકળ્યો એટલે સસરાળ સામા મળ્યા, પછી ઘરમાં જઈને જમવા બેઠા ત્યાં તો ભાણામાં જે આવતું હતું તે જ

૨૪

આવ્યું-ઘેબર ન આવ્યા. કારણ પૂછતાં હકીકત બાણી એટલે પછી જ્ઞાનદશા બગી અર્થાત્ પોતાના લોગાંતરાય કર્મનું જ્ઞાન થયું. ૩. કદી અજ્ઞાનકષ્ટાદિ કરવાથી બીજા લવમાં ધનપતિ થાય તો પણ જો લોગાંતરાયકર્મ બાંધેલ હોય તો તેનું ફળ આડું આવે-તેનો ઉદ્ધય થાય એટલે રાગી થાય, અન્ન ઉપર અરૂચિ થાય, મમ્મભણશેઠની જેમ સારું ધાન્ય (લોજન) ભાવે જ નહીં એવી સ્થિતિ થાય. આ ધૂપપૂજા કરીને હે પ્રભુ! હું લોગની લલિષ્ઠ ક્ષાયિકભાવે પ્રાપ્ત થાય એમ ઇચ્છું છું-માગું છું. આ પૂજા કરવાથી સાતમા ભવે વિનયંધર રાજા સિદ્ધિપદને પામ્યા છે, એમ શ્રી વીરપ્રભુએ જ કહેલું છે. ૫.

ધૂપ પૂજાનું દ્રષ્ટાંત.

રાજા વિનયંધરે પ્રભુદેવની ઉદ્ધાસથી ધૂપપૂજા કરી હતી. તેના પ્રભાવે તે સાતમે ભવે જ્યાં જન્મ મરણાદિનો લય નથી એવા પરમપદ મોક્ષને પામ્યા. તે બીના હુંકામાં આ પ્રમાણે બાણવી:-પોતાનપુર નામના નગરમાં વજ્રસિંહ રાજા હતો. તેને કમળા અને વિમલા નામની બે રાણીઓ હતી. કમલા રાણીને કમલ નામે અને વિમલા રાણીને વિમલ નામે પુત્ર હતો. વિમલ રાણીનો પક્ષ લઇને નિમિત્તિયાએ 'રાજ્ય પદને યોગ્ય ઠાણુ થયે?' આ (રાજાએ પૂછેલા) પ્રશ્નના જવાબમાં કહ્યું કે "વિમલ કુમાર સર્વગુણ સંપન્ન છે, તેને

૧. મમ્મભુ શેઠ પાસે પુષ્કળ લક્ષ્મી છતાં તેને તેલ તે ચોળા સિવાય બીજું કંઈ પચતું નહોતું, ભાવતું પણ નહોતું.

૨૫

જાન્ય સોંપવું ઉચિત છે. કમલ કુમારને રાજા બનાવશે, તેા તમારા રાજ્યનો નાશ થશે.” આથી દસ દિવસનાં બાલક કમલ કુમારને નોકરોની મારફત લયંદર અટવીમાં મૂકાવી દીધા. ત્યાંથી માંસનો પિંડ જાણીને ભારંડ પક્ષીએ ઉપાડ્યો. તે બીજા ભારંડના જોવામાં આવ્યો. આકાશમાં બંનેની તકરારમાં બાળક નીચે પડ્યો. તેને કુવામાં પડતાં ત્યાંપહેલાં પડેલા પુરૂષે ઝીલી લીધો. તે બંને સુખંધુ નામે એક સાર્થ વાહની મદદથી ખહાર નીકળ્યા. (બાળકની સાથે કુવામાંથી ખહાર નીકળેલા) પુરૂષે સાર્થવાહને બીના જણાવીને તે બાલક સોંપ્યો. તેણે (કમલ) બાળકનું નામ “વિનયંધર” રાખ્યું. અતુલમે સાર્થવાહ મુસાફરી કર્યા પૂરે થતાં પોતાના કંચનપુર નગરમાં આવ્યો. અહીં વિનયંધર કાળક્રમે મોટી ઉંમરનો થય છે. એક વખત વિનયંધરે મુનિરાજની દેશનામાં સાંભળ્યું કે—“જેઓ કરતુરી,, ચંદન, અગર અને કપૂર મિશ્રિત ધૂપથી પ્રભુદેવની પૂજા કરે, તેઓ ને ઇદ્રાદિક, પણ નમસ્કાર કરે છે. અને તેઓ સંસાર સાગરને તરી જાય છે.” આથી વિનયંધરે અવસરે પરમ ઉદ્ધાસથી ધૂપપૂજા કરી. તેમાં પ્રતિજ્ઞા કરી કે આ ધૂપધાણામાં રહેલો ધૂપ જ્યાં સુધી સર્વથા ન જળી રહે, ત્યાં સુધી મારે પ્રાણાંત કળે પણ અહીંથી ખસવું નહીં. આ પ્રસંગે યશ્વે લયંદર સર્પનું રૂપ કરીને આકાશ ઉપસર્ગો કર્યા તો પણ તે તલભાર પણ ચલિત થયો. (ડગ્યો) નહીં. છેવટે યશ્વે પ્રસન્ન થઈને સર્પના ઝેરને ઉતારનારું એક રત્ન આપ્યું. જણાવવું જરૂરી છે કે—આ કંચનપુરનો રત્ન રજુ નામે રાજા હતો, તેને જાનુમતિ નામની પુત્રી હતી.

૨૬

અર્પ કરડવાથી 'મરી ગઈ' એમ જાણીને રાજા વગેરે તે કુંવરીને ચિતામાં સુવાડી બાળવાની તૈયારી કરતા હતા. તેટલામાં વિનયંધરે આવીને રત્નના પ્રભાવે તેને (કુંવરી) સાવધાન કરી. ત્યારબાદ પ્રસન્ન થયેલા ચક્ષુના કહેવાથી રાજાને વિનયંધરની પૂરી ઓળખાણ મળી, જેથી તેની સાથે ભાનુમતીને પરણાવી, તેમજ રાજાએ બીજી પણ પુત્રકર ઋદ્ધિ આપી. મારા પિતાએ મને નાની ઉંમરમાં ઘણું દુઃખ આપ્યું. મને એમ ચક્ષુના કહેવાથી વિનયંધરે જાણ્યું. જેથી પિતાની ઉપર ચઢાઈ કરી. આ વખતે ચક્ષુ વજ્રસિંહને જણાવ્યું કે—આ વિનયંધર તમારો પુત્ર છે. જેને તમે અરણ્યમાં મૂકાવી દીધો હતો. આથી યુદ્ધ શાંત થયું. પિતાએ ગેરવ્યાજબી કામ કર્યું તેનો પશ્ચાત્તાપ કરીને વિનયંધરને દીક્ષા લેવાનો વિચાર જણાવ્યો. ત્યાં તો વિનયંધરે પણ સંયમ લેવાની ઇચ્છા દર્શાવી. જેથી વિમલ કુંવરને રાજ્ય સોંપી બંને જણાએ ઉદ્ધાસથી શ્રી વિજયસૂરી મહારાજની પાસે દીક્ષા લીધી. યથાર્થ આરાધના કરીને બંને મુનિવરો ચોથા માહેન્દ્ર દેવલોકમાં દેવ થયા. અહીં વિનયંધરના સાત ભવ સમજવાના છે. તેમાં ૧. વિનયંધર. ૨. માહેન્દ્રદેવ. એમ બે ભવ થયા. પાંચ બાકી રહ્યા તે આ પ્રતાણુ-વજ્રસિંહનો. જીવ દેવલોકથી ચવીને ક્ષેમપુરનો પૂર્ણ ચંદ્ર રાજા થયો. અને વિનયંધરનો જીવ ત્રીજે ભવે ક્ષેમપુરમાં ક્ષમંકર શેઠનો ધૂપસાર નામે પુત્ર થયો. જીવો ધૂપપૂજનો પ્રભાવ-પાછલા ભવમાં કરેલી ધૂપપૂજના પ્રભાવે ધૂપ સાર સુગંધી શરીરવાળો થયો એટલે એના શરીરમાંથી અહુજ સુગંધ છૂટવા લાગી. આ વાતની રાજાને ખબર પડી.

૨૭

તેણે પાછલા ભવના દ્વેષથી ધૂપસારના શરીર ઉપર અશુચિ પદાર્થ ઘોષડાવ્યા. તો પણ ચક્ષુ (ના જીવ) ની મદદથી તેના શરીરમાંથી અપૂર્વ મુગંધ નીકળવા લાગી. છેવટે રાજાએ માફી માગી. જેથી ધૂપસારને જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન પ્રગટયું. એ દેશનાનો પ્રભાવ સમજવો. અહીં રાજાની સાથે અપૂર્વ સંયમની સાધના કરીને ધૂપસાર પહેલા ઐવેચક દેવલોકમાં દેવ થયો. ત્યાંના સુખ ભોગવીને મનુષ્ય ભવ પામશે. પછી દેવ થઈને નર ભવ પામી સંયમને આરાધી મોક્ષ પામશે.

પંચમ દીપકપૂજા.

ફુલા.

- ઉપભોગ વિધન પતંગીઓ, પડત જગત જઉ જ્યોતઃ
ત્રિશતાનંદન આગળે, દીપકને ઉઘોત. ૧.
- ભોગવી વસ્તુ ભોગવે, તે કહીએ ઉપભોગ;
ભૂપણ ચીવર વક્ષલા, ગેહાદિક સંયોગ. ૨.

ઢાળ.

(રાગ—કાફી. અરનાઘકું સહા મોરી વંદના—એ દેશી.)

વંદના વંદના વંદના રે, જિનરાજકું સહા મોરી
વંદના. એ આંકણી. ઉપભોગ અંતરાય હઠાવી, ભોગી
પદ મહાનંદના રે; જિં અંતરાય ઉદયે સંસારી, નિર-

૨૮

ધન ને પરછંદના રે; જિન૦ ૧. દેશવિદેશે ઘરઘર સેવા,
 ભીમસેન નરિંદના રે; જિ૦ સુણિય વિપાક સુખી ગિર-
 નારે, હેલક તેહ મુર્છાંદના રે. જિન. ૨. બાવીશ વરસ
 વિયોગે રહેતી, પવનપ્રિયા સતી અંજના રે; જિ૦ નળ
 હમયંતી સતી સીતાજી, ખટ્માસી આકંદનારે. જિન૦
 ૩. મુનિવરને મોદક પડિલાભી પછી કરી ઘણી નિંદના
 રે; જિ૦ શ્રેણિક દેખે પાઉસ નિશિચે^૧, મમ્મણુ શેડ
 વિડંબના રે જિન૦ ૪ હમ સંસાર વિડંબન દેખી,
 ચાહુ ચરણ જિનચંદના રે; જિ૦ ચકવી ચાહે ચિત
 તિમિરારિ^૨ ભોગી જ્ઞમર અરવિંદના^૩ રે. જિન૦ ૫.
 જિનમતિ ધનસિરિ દોય સાહેલી, દીપકપૂજ અખંડના
 રે; જિ૦ શિવ પામી તિમ ભવિ પદ પૂજે, શ્રી શુભવીર
 જિણ દના રે. જિન૦ ૬.

॥ કાવ્ય ॥

भवति दीपशिखापरिमोचनं, त्रिभुवनेश्वरसन्ननि शोभनं ।
 स्वतनुकांतिकरं तिमिरं हरं, जगति मंगलकारणमातरं ॥ १ ॥
 शुचिमनात्चिदुज्ज्वलदीपकै-ज्वलितपापपतंगसमूहकैः ।
 स्वकपर्दं विमलं परिलेमिरे, सहजसिद्धमहं परिपूजये ॥ २ ॥

મંત્ર-ૐહ્રી શ્રી પરમ૦ પરમે૦ જન્મ૦ શ્રીમતે તૂર્યવંધ-
 જ્જ્જેદનાય દીપં યજામહે સ્વાહા ॥

૧ વર્ષાઝાળની રાત્રીએ. ૨ સૂર્ય. ૩ કમળ

૨૯

પાંચમી દીપકપૂજનો અર્થ.

હુહાનો અર્થ.

ઉપલોગાંતરાયરૂપ પતંગીઓ જગતના જીવોની જ્ઞાનરૂપી જ્યોતિમાં પડીને બળી જાય—ભસ્મ થઈ જાય તેટલા માટે ત્રિશલાનંદન-મહાવીર-પ્રભુની પાસે દીપકનો ઉદ્યોત-પ્રકાશ કરીએ. ૧. જે વસ્તુ એક વાર લોગબ્યા પછી પણ વારંવાર લોગવાય તે આભૂષણો, વસ્ત્રો, સ્ત્રી ઘર વિગેરે સંયોગમાં આવતી વસ્તુઓ ઉપલોગ કહેવાય છે. ૨.

ઢાળનો અર્થ.

શ્રી જિનેશ્વરને મારી વંદના, વંદના, વંદના-વારંવાર વંદના હો. જે જિનેશ્વર ઉપલોગાંતરાયને હુહાવીને મહાનંદપદ જે મોક્ષપદ તેના લોકતા-ભોગી થયેલા છે. ઉપલોગાંતરાયના ઉદ્યયથી સંસારી જીવો નિર્ધન થાય છે, પારકા તાબેદાર થાય છે, દેશવિદેશમાં પરિભ્રમણ કરવું પડે છે અને ભીમસેન સજાની જેમ ઘરે ઘરે સેવા કરવી પડે છે. તેણે પૂર્વભવે મુનિરાજની હેલના-અપભ્રાજના કરી હતી તે પોતાના પૂર્વભવનો વિપાક સાંભળીને પ્રાંતે ગિરનારજી ઉપર સુખી થયા અર્થાત્ મોક્ષપદને પામ્યા. ૧-૨.

ઉપલોગાંતરાયના ઉદ્યયથી પવનંજયની સ્ત્રી ને હનુમાનની માતા અંજનાદેવીને બાવીશ વર્ષનો પતિવિયોગ રહ્યો, નગદમયંતીને બાર વર્ષનો વિયોગ રહ્યો, તેમજ સીતા સતીને પતિવિયોગે છ મહિના આકંઠ કરવું પડ્યું.^૧ ૩. મુનિરાજને

૧ અંજનાસુંદરી, દમયંતી અને સીતાની કથા બહુ પ્રસિદ્ધ હોવાથી આપવામાં આવી નથી.

૩૦

મોઢક વહોરાવ્યા પછી ‘અરે! આ મેં શું કર્યું?’ આવા ખાવા જેવા લાડુ આપી દીધા!’ એમ તેની નિંદા કરવાથી ઉપલોગાંતરાય ખાંધનાર મમ્મણુ શેઠની વિડંબના શ્રેણિક રાજ્યએ વર્ષાક્રતુમાં રાત્રીએ પોતાના મહેલમાં રહ્યા રહ્યા નોંધ. ૪. આ પ્રમાણે સંસારમાં થતી વિડંબના દેખીને ચક્રવાકી^૨ જેમ સૂર્યને ઇચ્છે છે અને ભોગી એવા બ્રમરો જેમ કમળને ઇચ્છે છે તેમ હું શ્રી જિનચંદ્રના ચરણને—તેની સેવાને આહું છું. ૫. જિનમતી ને ધનશ્રી ખંને સખીઓ અખંડ દીપકપૂજા કરવાથી શિવપદને પામી તેમ તમે પણ શ્રી શુભવીર પરમાત્માને પૂજે કે જેથી તમે પણ તેવું સુખ પામો. ૬.

દીપક પૂજનનું દષ્ટાંત.

દ્રવ્યદીપકની પૂજા કરી, તેથી જિનમતિ અને ધનશ્રી નામની ખંને સખીઓએ ઉત્તમ કેવલજ્ઞાન રૂપી ભાવદીપકને ચેતાવીને મોક્ષ સુખ મેળવ્યું તે ખીના ટુંકામાં આ પ્રમાણે સમજવી :-મેઘપુર નામના નગરમાં સુરદત્ત નામે શેઠ રહેતો હતો. તેમને શીલવતી નામે સ્ત્રી હતી. ખંનેને સમ્યગ્દષ્ટિ જિનમતી નામે પુત્રી હતી તેને ધનશ્રી નામે મિથ્યાદષ્ટિ સખી હતી જિનમતિ હંમેશાં જિનમદીરમાં પબ્બના પ્રસંગે ઉદ્ધાસથી દીપક કરતી હતી. આ જોઈને ધનશ્રીએ પૂછ્યું કે—આમ કરવાથી શો લાભ થાય? તેના જવાબમાં જિનમતિએ જણાવ્યું કે—દેવતાઈ સુખ અને છેવટે મોક્ષપદ મળે પવિત્ર

૨ ચક્રવાક-ચક્રવાકીને રાત્રે વિયોગ જ રહે છે.

૩૬

આગમો સ્પષ્ટ જાહેર કરે છે કે-“દીપપૂજના પ્રભાવે બુદ્ધિ વધે, અખંડ દેહ મળે શરીરની કાંતિ ચળકે, રોગાદિ કષ્ટ ટળે અને અર્નાંગલ સંપદા મળે પાપરૂપ પતંગીયાનો જર નાશ થાય” સખીનાં આ વચનો સાંભળીને ધનશ્રી તે પ્રમાણે હંમેશાં ત્રિકાલ દીપકપૂજ કરવા લાગી. જિનમતિની ઉત્તમ સોખત મળી છેવટે અનશન અંગીકાર કરીને સમાધિમરણ સાધીને દીપકપૂજના પ્રભાવે, સૌધર્મ દેવલોકમાં દિવ્યરૂપાદિ ઋદ્ધિવાળી દેવી થઈ હંમેશના નિયમ મુજબ અપૂર્વ ઉદ્ધાસથી જિનમતિ પૂજના ટાઈમે કાયમ ત્રિકાલ દીપક પૂજ કરતી હતી. તે ધર્મમય સાત્ત્વિક જીવન ગુજારીને છેવટે જ્યાં ધનશ્રી ઉપજી હતી ત્યાંજ મહાધિક્કદેવી થઈ. બંને દેવીઓએ અહીં મેઘપુરમાં શ્રી ઋષભદેવનું ભવ્ય વિશાલ મંદીર બનાવીને ઉપરના ભાગે કુળશ સ્થાપીને ત્યાં દીપક મૂક્યો. એ દીપક પૂજનો પૂર્વનો સંસ્કાર સમજવો ધનશ્રી સ્વર્ગમાંથી વ્યવીને હેમપુરના મહારથેજ રાજાની કનકમાલા નામે રાણી થઈ. ધ્યાનમાં રાખવું કે જિનમતિનો જીવ હજુ દેવલોકમાં દેવી પણ છે. તે દેવી રાતના પાછલે પહોરે કનકમાલાને પ્રતિજ્ઞા કરવાની ખાતર કહેવા લાગી કે-હે રાણી! યાદ રાખજે કે તે પાછલા ભવે પ્રભુની દીપકપૂજ કરી તેથી તને આ વિશાલ રાજ્યઋદ્ધિ મળી છે, એમ વારંવાર કહેવા લાગી. તો પણ રાણીને નિર્ણય થતો નથી કે આ કેાણ કહે છે. છેવટે દેવલી મહારાજાની પાસેથી આ બાબતનો નિર્ણય થાય છે. દેશના સાંભળતાં જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન પાત્રી જૈન ધર્મ અંગીકાર કરે છે. જિનમતિ દેવીએ આ વાતની અનુમોદના કરી જણાવ્યું કે હું સ્વર્ગથી

૩૨

ચ્યવીને અહીંજ સાગરદત્ત શેઠની સુદર્શના નામે પુત્રી
 થઈશ. ત્યારે તું મને જૈન ધર્મ પમાડજે. એમ કહી દેવી
 સ્વસ્થાને ગઈ. અવસરે જિનમતિદેવી ચ્યવીને સુલસાના
 ગર્ભમાં આવી. જન્મ થતાં સુદર્શના નામ પડયું. જ્યારે
 મોટી થઈ ત્યારે લાગ જોઈને કનકમાલાએ સુદર્શનાને
 શ્રીઋણ પ્રભુના મંદિર ઉપર રહેલા રત્નદીપકની ખીના
 કહી સંભળાવી. જેથી તે જાતિસ્મરણ જ્ઞાન પામી રાણીને
 ભેટી પડી અને સુદર્શનાએ ઘણાં વહાલથી રાણીને ઉચ્ચાર
 માન્યો. અહીં ખંને અવસરે સંયમને અંગીકાર કરીને તેની
 અપુર્વ ઉલ્લાસથી સાધના કરીને સર્વાથસિદ્ધ વિમાનમાં
 દેવ થયા. ત્યાંથી ચ્યવીને મનુષ્ય ભવમાં ચારિત્ર સાધીને
 શિવ સંપદા થશે.

ષષ્ઠાક્ષત પૂજા.

દુહા.

વીર્યવિધન ધન પડળસેં, અવરાણું રવિતેજ;
 દાળ ગ્રીષ્મ સમ જ્ઞાનથી, દીપે આત્મ સતેજ. ૧.
 અક્ષત શુદ્ધ અખંડશું, નંદાવર્ત વિશાળ;
 પૂરી પ્રભુ સન્મુખ રહી, થુણિયે જગતદયાળ. ૨.

ઢાળ.

જિણુંદા પ્યારા, મુણીંદા પ્યારા; દેખોરી જિણુંદા
 ભગવાન, દેખોરી જિણુંદા પ્યારા—એ આંકણી. ચરમ પય-

૨૩

ડીકો મૂળ વિખરિયાં, ચરમ તીરથ મુક્તતાન; દે૦ દર-
શન દેખત મગન ભયે હૈ, માગત ક્ષાયિક દાન. દેખો૦ ૧
પંચમ વિઘનકા ક્ષય ઉપશમસેં, હોવત હમ નહીં લીન;
દે૦ પાંગળ બળહીના દુનિયામેં, વીરો સાળવી દીન.
દેખો૦ ૨ હરિ બળ ચક્રી શક જ્યું બળિયે નિર્ભળ કુળ
અવતાર; દે૦ બાહુમળી બળ અક્ષય કીનો, ધન ધન
વાલીકુમાર. દેખો૦ ૩ સફળ ભયો નર જન્મ હમેરો,
દેખત જિત દેદાર; દે૦ લોહચમક જ્યું ભગતિસેં હળિયે,
પારસ સાંઠ^૧ વિચાર. દે૦ ૪ ક્રીસ્યુગળ વ્રીહી^૨ ચંચુમેં
ધરતેં, જિત પૂજત ભયે દેવ; દે૦ અક્ષતસેં અક્ષય પદ
દેવે, શ્રી શુભવાંરકી સેવ. દેખો૦ ૫.

॥ કાવ્ય ॥

ક્ષિતિતલેઽક્ષતશર્મનિદાનકં, ગણિવરસ્ય પુરોઽક્ષતમણ્ડલં ।
ક્ષતવિનિર્મિતદેહનિવારણં, ભવપયોધિસમુદ્ધરણોદયતં ॥ ૧ ॥
સહજભાવસુનિર્મલતંદુલૈ-વિપુલદોષવિશોધકમંગલૈઃ ।
અનુપરોધસુબોધવિધાયકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ પરમે૦ જન્મ૦ શ્રીમતે૦ વીર્યાતરાય-
વિચ્છેદનાય અક્ષતં યજામહે સ્વાહા ॥

૧. તીર્થના રાજ. ૨. પાર્શ્વમણિ. ૩. સ્વામી. ૪. શાળ.

૩૪

છઠ્ઠી અક્ષતપૂજનો અર્થ.

દુહાનો અર્થ.

વીર્યાંતરાયરૂપ વાહનાના પડળમાં આત્મારૂપ સૂર્યનું તેજ અવરાયેલું છે. તે ગ્રીષ્મકાળમાં હોય તેવા વિશેષ તેજ-વાળા જ્ઞાનરૂપ સૂર્યનો ઉદય થવાથી આત્મા તેજવાળો થાય અને દીપી નીકળે. ૧. શુદ્ધ (ઉજવળ) અને અખંડ અક્ષત-વડે વિશાળ નંદાવર્ત પૂરી, પ્રભુ સન્મુખ ઉભા રહી જગતદયાળ પ્રભુને શુભીએ-તેમની સ્તવના કરીએ. ૨.

ઢાળનો અર્થ.

મુનિઓમાં તેમજ સામાન્ય કેવળી (જિન) માં ઈંદ્ર સમાન એવા પ્રભુને જુઓ. જિનેંદ્ર લગવાનનાં દર્શન કરો, (કે જેથી તમારા પાપકર્મ દૂર થાય.) અંતરાય કર્મની છેલ્લી (પાંચમી) વીર્યાંતરાયરૂપ પ્રકૃતિને મૂળથી વિખેરીને-નાશ કરીને હે પરમાત્મા વીરપ્રભુ! તંમે છેલ્લા શાસનના રાજા-તીર્થંકર થયા છો. આપના દર્શન કરીને અમે હર્ષમાં મગ્ન થયા છીએ અને આપની પાસે ક્ષાયિક ભાવે વીર્યાં-ગુણનું દાન માગીએ છીએ. (તે ગુણ અમને ક્ષાયિક ભાવે પ્રગટ થાય એમ ઇચ્છીએ છીએ.) ૧. એ પાંચમી અંતરાય કર્મની પ્રકૃતિના ક્ષય ઉપશમથી અમે લીન થઈએ-પુશી થઈએ તેમ નથી. એ પ્રકૃતિના ઉદયથી આ જગતમાં લુહા, પાંગળા, બળહીણ એવા અનેક પ્રકારના જીવો થાય છે. વીરો સાળવી પણ એથીજ દીન થયેલો છે. ૨. વાસુદેવ, બળદેવ, ચક્રવર્તી અને ઈંદ્ર જેવા બળિયા પણ એ પ્રકૃતિના

૩૫

હૃદયથી આગામી ભવમાં નિર્ભળ કુળમાં જન્મે છે-નિર્ભળ થાય છે અને એ પ્રકૃતિનો દ્રઢ ક્ષયોપશમ કરવાથી બાહુ-બળી જેવા અક્ષય બળવાન થાય છે કે જેને ચક્રવર્તી પણ જીતી શકતા નથી; તેમજ વાલીકુમારને પણ ધન્ય છે કે જે રાવણ જેવા પ્રતિવાસુદેવને પણ કાબમાં ઘાલી સમુદ્ર ફરતો ફેરો મારી આવ્યા હતા. એવો આ પ્રકૃતિના દ્રઢ ક્ષયોપશમનો પ્રભાવ છે. ૩. હે પ્રભુ! આપના દર્શન થવાથી અમારો મનુષ્યજન્મ સફળ થયો છે. હવે આપને સાંઘને-પ્રભુને પાર્શ્વમણિ જેવા બાણીને અમે લોહચમકની જેમ ભક્તિવડે આપની સાથે હળીમળી જવા માગીએ છીએ. એટલે સુવર્ણરૂપ થઈ જવા ઇચ્છીએ છીએ. ૪. કીર-પોપટ તેનું યુગળ આંચમાં શાળ લાવીને પ્રભુની પાસે ધરવાથી પ્રભુપૂજા કરવાથી દેવ થએલ છે. શ્રી શુભવીર પ્રભુની અક્ષતવડે પૂજા કરવાથી તે પૂજા અક્ષયપદને-મોક્ષને આપે છે. ૫. (કીરયુગળની કથા શ્રી. વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતરમાં છે.)

અક્ષત પૂજનું દર્શાંત.

અક્ષતપૂજના પ્રભાવે કીરયુગળ (પોપટના બેડલા) ને દેવતાઈ ઋદ્ધિ મળી અને છેવટે મુક્તિનો પણ લાભ થયો. તે બીના ટુંકામાં આ પ્રમાણે:-શ્રીપુર નગરની બહાર શ્રીઋષભદેવના મંદિરની આગળના ભાગમાં એક આંબાનું ઝાડ હતું. તે (વૃક્ષ) ની ઉપર એક શુક પક્ષીનું બેડતું રહેતું હતું. તેમાંની શુકી (સૂકી) એ પાછલા ભવમાં પરિ-ત્રાજિકા હતી. અહીંના રાજા શ્રીકાંત ને શ્રીદેવી (વિગેરે)

૩૬

નામે રાણી હતી. પાછલા ભવના રનેહને લઈને તેને ભેટાં આ સૂડીને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું. તેથી તેણે રાજાને પહેલાંની ખીના જણાવીને ખુશી કર્યો. અને પોતાના પતિ (સૂડી)ના પ્રાણ બચાવ્યા, અને રાજાએ પોતાના ક્ષેત્રમાં તે ભેડાને ચણવાની રજા આપી. અવસરે આ સૂડીએ બે ઇંડા મૂક્યાં તેમજ તેની સપત્ની (શોક) બીજી સૂડીએ પણ એક ઇંડુ મૂક્યું. પ્રથમની સૂડીએ શોકનું ઇંડુ પોતાના માલામાં લાવી મૂક્યું. ત્યાં સોલ સુહૃત્ સુધી રહ્યું. ઇંડુ નહિ ભેવાથી શોક (સૂડી) તરફડવા લાગી. આ ભેડને દયા આવવાથી પ્રથમની સૂડીએ તે ઇંડુ હતું ત્યાં પાછું મૂક્યું. ઇંડુ ભેડને શોક (સૂડી) શાંત થઈ. અવસરે તે બે ઇંડામાંથી બે બચ્યાં (સૂડા-સૂડી) નીકળ્યાં. તેઓ રાજાના ખેતરની ચણ ખાઈને મોટા થવા લાગ્યા. એક વખત પ્રભુશ્રી ઋષભદેવને વંદન કરવા માટે જ્ઞાની ચારણમુનિ પધાર્યા. આ વખતે રાજા વિગેરે પણ હાજર હતા. તેઓએ વંદનાદિ વિધિ સાચવીને મુનિરાજનો અપૂર્વ આદર સત્કાર કર્યો અવસરે રાજાએ તે મુનિને અક્ષતપૂજનું ફલ પૂછ્યું. જવાબમાં મુનિરાજે કહ્યું કે-જે ભવ્ય જીવો પ્રભુની આગળ અખંડ ઉત્તલ અક્ષત (ચોખા) ની ત્રણ ઢગલી કરે તે જરૂર અખંડ મોક્ષ સુખ પામે. આ સાંભળીને જેમ નગરજનો અક્ષતપૂજ કરવા તૈયાર થયા. તેમ શુકમિથુને (સૂડા અને સૂડીએ) પણ ઉદ્ધાસથી પ્રભુની આગળ ત્રણ અક્ષતના પુજ કર્યા. એમ કરવાને પોતાના બચ્યાઓને પણ લલામણ (સૂચના) કરી. જેથી તેઓ પણ તેમ કરવા લાગ્યા. અંતે ચારે પક્ષીઓ પ્રભુની અક્ષતપૂજ કરવાથી બીજે ભવે દેવે લોકની ઋદ્ધિ પામ્યા.

૩૭

ત્યાંથી વ્યવીને ચાર પક્ષીઓમાંથી શુક (બે બચ્ચાના બાપ) નો જીવ ત્રીજે ભવે હેમપુર નગરનો માલીક હેમપ્રભરાજ થયો અને સૂડીનો જીવ તેજ રાજાની જયસુંદરી નામે રાણી થઈ. એની શોક (ખીજી સૂડી)નો જીવ તેજ રાજાની રતિ નામે રાણી થઈ. પહેલાં (સૂડીના ભવમાં) સપત્ની (શોક)નું ઇંડુ સોલ મુહૂર્ત સુધી પોતાના માલામાં રાખ્યું હતું તેથી ગાઢ પાષકર્મ બંધાયું. તેના પરિણામે આ ભવમાં રાણી જયસુંદરીને સોલ વર્ષ પર્વત મહાનકુમાર પુત્રનો વિયોગ સહેવો પડ્યો. આ જીના વિજયચંદ્ર કેવલીના ચરિત્રમાંથી વિસ્તારે જાણવી. મેં ત્યાંથી અહીં દુકામાં જાણવી છે. પુણ્યોદયે રાજા હેમપ્રભને કેવલીનો સમાગમ થતાં, તેણે કેવલી ગુરૂને પૂછ્યું કે-આવું સુખ મને કયા પુણ્યથી મળ્યું? જવાબમાં શ્રી કેવલી ભગવંતે કહ્યું કે-તમે શુક પક્ષીના ભવમાં પ્રભુશ્રી જિનેશ્વર દેવની આગળ ઉદ્ધાસથી અક્ષતના ત્રણ પુજ કર્યા હતા. તેથી જે પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય બંધાયું તેના પરિણામે આ રાજ્ય ઋદ્ધિ આદિ સુખ મળ્યું છે. એનાજ પ્રતાપે અહીંથી ત્રીજે ભવે તું મોક્ષ સુખને જરૂર પામીશ. આ સાંભળીને રાજ્યમાં આવીને રાજાએ રતિ રાણીના પુત્રને રાજ્ય સોંપીને જયસુંદરી અને મહાનકુમારની સાથે દીક્ષા ગ્રહણ કરીને ઉદ્ધાસથી સાધીને હેમપ્રભમુનિ (રાજા હેમપ્રભ) મહાશુક દેવલોકમાં ઇંદ્રની ઋદ્ધિ પામ્યા. અવસરે ત્યાંથી વ્યવીને ઉત્તમ નરભવ પામીને સંયમની સાધના કરીને સીદ્ધિના સુખ પામશે.

૩૮

સપ્તમ નૈવેદ્યપૂજા.

દુહા.

નિવેંદી આગળ ધરો, શુચિ નવેદ્યનો થાળ;
 વિવિધ જાતિ પકવાનશું, શાળિ અમૂલક દાળ. ૧.
 અણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગ્રહ ગદ્યએ અણુંત;
 દૂર કરો ઈમ ક્ષીણએ, દિયો અણાહારી ભદંત. ૨.

દાળ.

(રાગ-કાફી-અખિયનમેં શુભજનરા-એ દેશી.)

અખિયનમેં અવિકારા જિણુંદા, તેરી અખિય-
 નમેં અવિકારા—આંકણી. રાગદ્રેષ પરમાણુ નિપાયા,
 સંસારી સવિકારા; જિં શાંતરૂચિ પરમાણુ નિપાયા,
 તુજ મુદ્રા મનોહારા. જિં ૧. દ્રવ્ય ગુણ પરજાય
 ને મુદ્રા, ચઉ ગુણ ચૈત્ય ઉદારા; જિં પંચ વિધન
 ધન પડળ પલાયા, દીપત કિરણ હજારા. જિં ૨.
 કર્મવિનાશી સિદ્ધસ્વરૂપી, ધગતીશ ગુણ^૧ ઉપચારા;
 જિં વરણાદિક વીશ દૂર પલાયા, આગઈ પંચ નિ-
 વારા. જિં ૩. ત્રીન વેદકા છેદ કરાયા, સંગ રહિત
 સંસારા; જિં અશરીરી ભવખીજ દહાયા, અંગ કહે

૧ આમાં ૩૧ ગુણ ગણાવ્યા છે તે સિવાય ખીજ રીતે પણ ૩૧
 ગુણ ગણાય છે તે આ પૂજના અર્થમાં છેવટે લખ્યા છે.

૩૯

આચારા. જિં ૪. અરૂપી પણ રૂપારોપણસે, ઠવણા
અનુયોગદારા; જિં વિષમ કાળ જિનજિંઘ જિના-
ગમ, ભવિયણકું આધારા. જિં ૫. મેવા મીઠાઈ
થાળ ભરીને, પટ્ટસ ભોજન સારા; જિં મંગળ તૂર
બળવત આવો, નરનારી કર થારા. જિં ૬ નૈવેદ્ય
ઠવી જિન આગે માગો, હલિ નૃપ સૂર અવતારા; જિં
ટાળી અનાદિ આહારવિકારા, સાતમે ભવ અણાહારા.
જિં ૭. સગવિહ શુદ્ધિ સાતમી પૂજા, સગગઈ સગ-
ભયહારા; જિં શ્રી શુભવીર વિજયપ્રભુ પ્યારા, જિન
આગમ જયકારા. જિં ૮.

॥ કાવ્યં ॥

અનશનં તુ મમાસ્ત્વિતિ બુદ્ધિના, રુચિરભોજનસંચિતભોજનં ।
પ્રતિદિનં વિધિના જિનમંદિરે, શુભમતે વત ઢોકય ચેતસા ॥૧॥

કુમતબોધવિરોધનિવેદક-વિહિતજાતિજરામરણાંતકૈઃ ।

નિરશનૈઃ પ્રચુરાત્મગુણાલયં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥૨॥

મત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં પરમેં જન્મં શ્રીમતેં સિદ્ધ-
પદપ્રાપ્તયાય નૈવેદ્યં યજામહે સ્વાહા ॥

સાતમી નૈવેદ્યપૂજનો અર્થ.

દુહાનો અર્થ.

નિવેદી એવા પરમાત્માની આગળ પવિત્ર એવા
નૈવેદ્યનો થાળ વિવિધ પ્રકારના પકવાન્નોથી અને શાળ એટલે

૪૦

જોખા અને અમૂલ્ય એવી હાળ વિગેરે સ્થવતીથી ભરેલો ધરો અને પછી કહેા કે—‘હે પ્રભુ ! મેં વિગ્રહગતિમા તો અણાહારીપણું અનંતી વખત પ્રાપ્ત કર્યું છે પણ તેનો મારે ખપ નથી, તેથી હે ભગવંત ! તેવા અલ્પઅણાહારી પદને દૂર કરીને કાચમનું અણાહારીપણું જે સિદ્ધસ્થાનમાં છે તે આપો.’ ૧-૨.

હાળનો અર્થ.

હે જિનેંદ્ર ! તમારી આંખમાં અવિકારીપણું છે, કિંચિત્ માત્ર પણ વિકાર નથી. આ સંસારી જીવો રાગ-દ્વેષના પરમાણુઓથી બનેલા છે તેથી તેઓ સવિકારી છે અને તમારી મુદ્રા શાંત રૂચિવાળા પરમાણુઓથી બનેલી છે, તેથી તે અત્યંત મનોહર અને અવિકારી છે. ૧. આપની ચૈત્ય એટલે પ્રતિમા દ્રવ્યથી, ગુણથી, પર્યાયથી અને મુદ્રાથી આરે પ્રકારે ગુણવાળી છે—ઉત્તમ છે. આપે પાંચે અંતરાચરૂપ ગાઠ પકળને તદ્દન દૂર કરેલા હોવાથી આપ સહસ્ર કિરણવાળા સૂર્યની જેવા દીપ્તો છો. ૨. આપ આઠે કર્મનો વિનાશ કરી સિદ્ધસ્વરૂપી થયા છો અને આપનામાં ઉપચારથી ૩૧ ગુણ ઉત્પન્ન થયા કહેવાય છે. ૩૧ ગુણ કયા ? આપનામાંથી વર્ણ, ગંધ, રસ ને સ્પર્શના વીશે ઉત્તર લેહો દૂર ગયા છે. પાંચે આગતિ-એટલે ચાર ગતિ મનુષ્યાદિને પાંચમી મોક્ષગતિ તેમાં (હવે આવવું નથી) આવવું તે આગતિ તેને દૂર કરી છે—નિવારી છે. ત્રણ વેદનો છેદ કર્યો છે. સંસારના સંગથી રહિત અસંગી થયા છો. ભવરૂપી બીજ આપે બાળી નાખ્યું છે તેથી અજન્મ થયા છો. આ પ્રમાણે શ્રી આચારાંગ સૂત્રમાં કહેલું છે. ૩-૪. વળી આપ

૪૧

અરૂપી થયા છે, પરંતુ તેમાં રૂપનું આરોપણ કરીને આપની પ્રતિમા બનાવવામાં આવે છે તે પૂજનિક છે એમ શ્રી અનુયોગદ્વાર સૂત્ર કહે છે. (આ પ્રમાણે ૨૦-૫-૩-૧-૧-૧ ગુણ થાય છે) આ વિષમ કાળમાં-પાંચમા આરામાં જિનભિંષ ને જિનાગમ [સિદ્ધાંતો] તેનો જ લબ્ય જીવોને આધાર છે. ૫. હે લબ્યાત્માઓ! તમે મેવા મીઠાઈના તેમ જ ષટ્સ્ર લોજનના થાળ ભરીને તે થાળો પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓના હાથમાં આપીને મંગળ વાજાંત્રો બળવતાં પ્રભુ પાસે આવો અને તેમની પાસે તે નૈવેદ્યના થાળો સ્થાપન કરીને જેમ હળી-ખેડુત રાજા^૧ થયેલ છે તે સુર લવ કરી અનાદિ કાળનો આહારનો વિકાર ટાળી દઈ સાતમે ભવે અણાહારીપદ પામ્યા તેમ અમે પામીએ, એવું પ્રભુની પાસે માગો. આ સાત પ્રકારની શુદ્ધિ સહિત^૨ કરેલી સાતમી પૂજા સાત ઋતિ અને સાત ભયને હરનારી છે. ધ્યાસ એવા શ્રી શુભનીર પરમાત્મા અને જિનના આગમ જયવંત વતે^૩ છે. ૬-૮.

ખીજી રીતે ૩૧ ગુણ આઠ કર્મના નાશથો ઉત્પન્ન થાય છે. ૫ જ્ઞાનાવરણીય, ૬ દર્શનાવરણીય, ૨ વેદનીય, ૨ મોહનીય (દર્શન ને ચારિત્ર), ૪ આયુ, ૨ જોત્ર, ૨ નામ (શુભ ને અશુભ), ૫ અંતરાય. કુલ ૩૧.

૧ હળી રાગની કથા શ્રી વિજયચંદ્રેવળીયત્રિમાં છે.

૨ સાત શુદ્ધ ભૂમિશુદ્ધિ, ઉપકરણશુદ્ધિ, વસ્ત્રશુદ્ધિ મનશુદ્ધિ, વચનશુદ્ધિ, કાવશુદ્ધિ અને દ્રવ્યશુદ્ધિ.

૪૨

નૈવેદ્યપૂજનનું દૃષ્ટાંત.

નૈવેદ્યપૂજ કરવાથી હલ્દીરાજાએ સાતમે ભવે મોક્ષ સુખ સ્વાધીન કર્યું તે બીના ઢુંકામાં આ પ્રમાણે બાણવી:- ભરત ક્ષેત્રમાં ક્ષેમા નામે એક નગરી હતી. ત્યાં મુરસેન નામે રાજા રાજ્ય કરતા હતા. આ નગરીથી થોડેક દૂર શૂન્ય જંગલમાં શ્રીઋષભદેવ પ્રભુનું મંદિર હતું. ત્યાં બીજા આશાતના કરનારા કુષ્ઠ પુરૂષો દાખલ ન થાય આ ઈશિદાથી એક દેવ સિંહનુરૂપ કરીને ઉભો રહેતો હતો, અહીં નજીકમાં એક નિર્ધન કણ્ઠીનું ખેતર હતું. તે અહીં ખેતી કરતો હતો. તેવામાં ચારણમુનીશ્વરના દર્શન થયા. ખેડુત પરમ ઉદ્ધાસે તેમને વાંદીને આ પ્રમાણે પ્રશ્ન પૂછવા લાગ્યો કે-હું જન્મથીજ દુઃખિયો કેમ રહું છું? મુનિરાજે જવાબમાં કહ્યું કે તેં પાછલા ભવે મુનિને દાન દીધું નથી, અને પ્રભુની આગળ નૈવેદ્ય ધર્યું નથી, તેથી તારી આવી નિર્ધન અવસ્થા જણાય છે. આ સાંભળીને તે હલ્દીએ (હલ રાખે માટે હલ્દી કહેવાય-ખેડુત) મુનિની પાસે અભિગ્રહ લીધો કે-હું હંમેશા મારે માટે જે ભોજન આવશે તેમાંથી શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુની પાસે એક પિંડ ધરીશ. અને છતી ભોગવાઈએ મુનિરાજને દાન દઈને જમીશ. આ બાબત મુનિએ અનુમોદના કરી. મુનિરાજે વિહાર કર્યો અને ખેડુત ખેતરમાં ગયો. લીધેલો નિયમ ખરોખર પાલતો હતો. હંમેશના નિયમ મુજબ પ્રતીજ્ઞાનું પાલન કરવા છતાં તે એક વખત નૈવેદ્ય પૂજા ભુલી ગયો. ને ઘણી ભૂખ લાગવાથી જ્યાં ખાવાની તૈયારી કરે છે તેવામાં તે નિયમ યાદ આવ્યો તેથી નૈવેદ્ય લઈને

૪૩

જ્યાં મંદિરમાં જાય છે ત્યાં તેણે દરવાજાની પાસે સિંહ દીઠો. થોડીવાર વિચારમાં પડ્યો. હિંમત ધરીને મરણની પણ પરવા નહિ રાખીને જ્યાં મંદિરની અંદર દાખલ થાય છે. ત્યાં તો સિંહ અદશ્ય થયો. નૈવેદ્યપૂજા કરીને તે જન્મવાની તૈયારી કરે છે તેવામાં પેલો દેવ [સીંહ] મુનિનું રૂપ કરી ત્યાં આંવ્યો. ત્યારે ખેડુતે ઉલ્લાસથી ંહોરાંવ્યું. ફરી ક્ષુલ્લકમુનિનું અને સ્થવિરમુનિનું રૂપ કરી તે આંવ્યો. તો પણ તેણે દાન દીધું. લીધેલ નિયમમાં આવી દ્રઢ-પ્રિતિ જોઈને તેણે (દેવે) મૂલ રૂપે પ્રત્યક્ષ થઈને વરદાન દીધું કે-તાં દારિદ્ર્ય (નિર્ધનપણું) નાશ પામશે. આ વાતની તેની સ્ત્રીએ અનુ-મોહના કરી. પુણ્યાનુંબંધી પુણ્યનો બંધ કર્યો. રાજા સૂરસેનને વિષ્ણુશ્રી નામે પુત્રી હતી. તે રાજકુંવરીએ સ્વયંવર મંડપમાં બીજા બધા રાજકુંવરોને છંડીને આ હલી (ખેડુત)ને વરમાલા પહેરાવી. એમાં માંડો માંડે ઘણું યુદ્ધ થયું. પણ છેવટે ખેડુતે દેવની સહાયથી વિજય પતાકા મેળવી. રાજાએ ધામધુમથી લગ્ન મહોત્સવ કર્યો. સાથે સૂરસેન રાજાએ જમાઈને રાજ્યાભિષેક કરી રાજા બનાવ્યો. કારણકે તે અપુત્રિયો હતો. આ બધો નૈવેદ્ય-પૂજાનો પ્રભાવ જાણીને ખેડુત સપરિવાર વધારે ધર્મારાધન કરવા લાગ્યો. તેમાં નૈવેદ્યપૂજાનો નિયમ પણ કાળજીપૂર્વક પાળે છે. સહાયક દેવ, દેવતાઈ આયુષ્ય પુરૂં થતાં આ હલી રાજાની વિષ્ણુશ્રી રાણીનો કુસુદ નામે પુત્ર થયો. અનુક્રમે તે મોટો થયો ત્યારે પરમ શ્રાવક હલી રાજાએ તેને રાજ્ય સોંપીને અંતિમ આરાધના કરીને સૌધર્મ દેવલોકે

૪૪

દેવપણની ક્ષિત્તિ મેળવી દેવ થયો. અહીં અવધી જ્ઞાનથી બાણ્યું કે આ બધું નૈવેદ્યપૂજનું પરિણામ છે જેથી તેણે પુત્રને પ્રતિજ્ઞા કરીને ધર્મી બનાવ્યો. અને વિશેષ કરી નૈવેદ્યપૂજનો રસિયો કયો. તે દેવ હવે દેવલવનાં અને મનુષ્યલવનાં પાંચલવ પૂરા કરીને સિદ્ધિ સુખ પામશે. એ અધો પ્રભુની નૈવેદ્યપૂજનો પ્રભાવ સમજવો.

અષ્ટમ ફલપૂજા.

દુહા

અષ્ટ કર્મદળ ચૂરવા, આકાંક્ષી પૂજ સાર;
 પ્રભુ આગળ ફળ પૂજતાં, ફળથી ફળ નિરધાર. ૧
 ઇદ્રાદિક પૂજ ભણી, ફળ લાવે ધરી રાગ;
 પુરુષોત્તમ પૂજ કરી, માગે શિવફળત્યાગ. ૨

હાળ.

[રાગ ધનાશ્રી. ગીરુઆરે ગુણ તૃમતણા-એ દેશી.]

પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલું, માને સુરનાર રાણો રે;
 મિત્ર અભવ્ય ન આગળે, એક અધો એક કાણો રે. પ્ર૦૧
 આગમ વચણે ભણીએ, કર્મતણી ગતિ ખોટી રે;

૧ શિવફળનો ત્યાગ એટલે દાન માગો.

૪૫

તીસ કોડાકોડી સાગર, અંતરાય થિતિ મોટી રે. પ્ર૦૨
 ધ્રુવમંધી ઉદયી તથા, એ પાંચે ધ્રુવ સત્તા રે;
 દેશધાતિની એ સહી, પાંચે અપરિચિત્તા રે. પ્ર૦૩
 સંપરાય બંધે કહી, સત્તા ઉદયે થાકી રે;
 ગુણુડાણું લહી બારમું, નાઠી જીવવિપાકી રે. પ્ર૦૪
 જ્ઞાન મહોદય તેં વર્યો, ઋદ્ધિ અનંત વિલાસી રે;
 ફળપૂજા ફળ આપીએ, અમે પણ તેહના આશી રે. પ્ર૦૫
 કીરયુગળ શું દુરગતા, નારી જિમ શિવ પામી રે;
 અમે પણ કરશું તેહવી, ભક્તિ નરાણું પામી રે. પ્ર૦૬
 સાચી ભક્તે રીઝવી, સાહિબ દિલમાં ધરશું રે;
 ઓચ્છવરંગ વધામણા, મનવાંચિછત સવિ કરશું રે. પ્ર૦૭
 કર્મસુડન તપતર ફળે, જ્ઞાન-અમૃત રસ ધારા રે;
 શ્રી શુભવીરને આશરે, જગમાં જયજયકારા રે. પ્ર૦૮

॥ કાવ્ય ॥

શિવતરોર્ફલદાનપરૈર્નવૈ-વૈરફલૈઃ કિલ પૂજય તીર્થપમ્ ।
 ત્રિદશનાથનતક્રમપંકજં, નિહતમોદમહોધરમંડલમ્ ॥ ૧ ॥
 શમરસૈકસુધારસમાધુરૈ-રુભવાલ્યફલૈરભયપ્રદૈઃ ।
 અહિતદુઃસ્વહરં વિભવપ્રદં, સકલસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં પરમેં જન્મં શ્રીમતેં અષ્ટમ-
 કર્મોચ્છેદનાય ફલં યજામહે સ્વાહા ॥

૪૬

આઠમી ફળપૂજનો અર્થ.

દુહાનો અર્થ.

આઠ કર્મના અથવા આઠમા કર્મના દળને^૧ ચૂરવા માટે આઠમી પૂજ કરવાની છે. પ્રભુની આગળ ફળવડે પૂજ કરવાથી ફળની-મોક્ષફળની પ્રાપ્તિ અવશ્ય થાય છે. ૧. ઈદ્રાદિક પશુ પ્રભુની પૂજ કરવા કલ્પવૃક્ષાદિના ફળો લાવે છે, તેથી તે પ્રમાણે પુરુષોત્તમ-પરમાત્માની ફળપૂજ કરી તમે શિવફળનું જ્ઞાન માગો-‘અમને મોક્ષફળ આપો’ એમ કહો. ૨.

ઢાળનો અર્થ.

હે પ્રભુ! તમારું શાસન અત્યંત શ્રેષ્ઠ છે. તેને દેવના અને મનુષ્યના રાણા જે ઈદ્ર અને રાજાઓ તે માને છે-માન્ય કરે છે. માત્ર જે જીવો મિથ્યાત્વી કે અભવ્ય હોય છે તે તેને ઓળખતા નથી, કારણ કે તેમાં એક અંધ છે અને બીજો કાણો છે. મિથ્યાત્વી અજ્ઞાનવડે-મિથ્યાત્વના ઉદયવડે [જ્ઞાન ક્રિયારૂપ બંને નેત્રો ન હોવાથી] અંધ છે, અને અભવ્ય ક્રિયા કરે છે, પણ સમ્યગ્જ્ઞાને રહિત છે તેથી એક આંખે કાણો કહેવાય છે. ૧. સિદ્ધાંતના વચનોથી જાણીએ છીએ કે કર્મોની ગતિ બહુ ખોટી છે. જીવોને સંસારમાં ભ્રમણ કરાવનારી છે. અંતરાય કર્મની ઉત્કૃષ્ઠ સ્થિતિ ત્રીશ કોડાકોડી સાગરોપમની છે. એનો પાંચે ઉત્તરપ્રકૃતિઓ ધ્રુવબંધી છે, ધ્રુવઉદયી છે, ધ્રુવસત્તાક છે, દેશઘાતી છે અને અપરાવર્તમાન છે. ૩. એનો બંધ સૂક્ષ્મસંપરાય દશમા ગુણઠાણા સુધી છે, અને સત્તામાંથી

૪૭

ને ઉદયમાંથી બારમું શુભકાળું જીવ પામે ત્યારે તે શુભકાળાને અંતે જાય છે અને જીવવિપાકી છે. ૪. હે પ્રભુ! તે એનો ક્ષય કરીને જ્ઞાનમહોદય-કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરેલ છે અને આત્માની અનંતી ઋદ્ધિના વિલાસી-લોહિતા થયા છે. અમે પણ તે કૃપાની આશા ધરાવનારા છીએ તેથી કૃપાપૂર્ણ કરીને ‘કૃપા આપો’ એમ માગીએ છીએ. ૫. કીરયુગળ-પોપટનું બેડલું અને દુર્ગતા સ્ત્રી^૧ એ કૃપાપૂર્ણ કરવાથી જેમ મોક્ષને પામ્યા છે તે જ પ્રમણે અમે પણ આપની ભક્તિ કરશું, તેમાં ખામી રાખશું નહીં. અને એવી સાચી શુદ્ધ અંતઃકરણની ભક્તિથી સાહિબને-આપને રીઝવીને આપને દિલમાં ધારણ કરશું. એટલે પછી ઓછવરંગ વધામણા થશે અને અમે અમારા બધા મનોવાંચિત પૂર્ણ કરીશું. ૬-૭ આ કર્મસૂદન તપરૂપ વૃક્ષ કૃપિભૂત થાય અને તેમાંથી જ્ઞાનરૂપી અમૃતની ધારા પ્રગટે એટલે હે શુભવીર પ્રભુ! તમારા આશ્રયથી અમારો પણ જગતમાં જયજય-કાર થાય. ૮.

ફક્ત પૂજનનું દષ્ટાંત.

પ્રભુદેવની કૃપાપૂર્ણ કીર યુગલે એટલે શુક પક્ષીના બેડલાએ અને એક ગરીબ સ્ત્રીએ તથા શ્રી પુરુષોત્તમ-રાજાએ પરમ હર્ષથી કરી જેથી ઉત્તમ દેવલોકની ઋદ્ધિ પામ્યા એમાં નવાઈ શી? પણ થોડા સમયમાં સુક્તિપદ

૧ કીરયુગળ ને દુર્ગતા સ્ત્રીની કથા શ્રી વિજયચંદ કેવળી ચરિત્રના ભાષાંતરમાં છે. ત્યાંથી વાંચવી.

૪૮

પણ પામ્યા. એ કીરયુગલ અને ગરીબ સ્ત્રીની હકીકત. દુઃકમાં આ પ્રસાણે જાણવી.-કંચનપુરી નામની નગરીની બહાર શ્રી અરનાથ પ્રભુના મંદિરની નજીકના લાગમાં એક આંખાનું ઝાડ હતું. તેની ઉપર એક શુક પક્ષીનું જોડણું આનંદથી રહેતું હતું. એક વખત આ જિન મંદીરમાં મહોત્સવ પ્રવર્ત્યો. આ પ્રસંગે સપરિવાર 'નરસુંદર' રાજાએ અહીં આવીને પ્રભુની ઉદ્ધાસથી ફલપૂજા કરી. એ એક ગરીબ સ્ત્રીએ જોઈને અનુમોદના કરી. અવસરે પેલા શુક પક્ષીએ આને એક ફલ આપ્યું. તેથી એણે [ગરીબ સ્ત્રીએ] ઉદ્ધાસથી પ્રભુ દેવની ફલપૂજા કરી. એમ શુકપક્ષીના જોડાલાએ પણ ફલપૂજા કરી. ફલ પૂજના પ્રભાવે એ ગરીબ સ્ત્રી દેવ લોકમાં દેવ થઈ અને શુકનો જીવ ગંધિલા નગરીમાં સૂર રાજાનો ફલસાર નામે કુંવર થયો અને સુડી નો જીવ રાયપુર નગરમાં સમરકેતુ રાજાની ચંદ્રલેખા નામે રાજ કુંવરી થઈ દુર્ગત [ગરીબ સ્ત્રીનો જીવ] દેવના કહેવાથી કુમાર ફલસાર ચંદ્રલેખાના સ્વયંવર મંડપમાં શુક યુગલનું ચિત્ર લઈને ગયો. ચિત્રને જોતાં કુંવરીને જાતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું. જેથી જાણેલી ખિના પિતાને જણાવીને તેણે ફલસારને વરમાલા પહેરાવી અનુક્રમે ફલસાર લગ્ન થયા બાદ સ્વ. નગરીમાં આવ્યો. દુર્ગત દેવની સહાયથી ચિંતિત અર્થો જલ્દી મેળવે છે. અને ચંદ્રલેખાને સર્પ કરડયો, ત્યારે દેવ વૃક્ષની માંજરીના પ્રયોગથી નિર્વિષ પણ બનાવે છે. અવસરે સૂર રાજાએ ફલસારને રાજ્ય સોંપીને શ્રી શીલંધર સૂરીશ્વર મહારાજની પાસે પરમ ઉદ્ધાસથી દીક્ષા ગ્રહણ કરી આત્મકલ્યાણ સાધ્યું. રાજા ફલસારને ચંદ્રસાર નામે

૪૨

કુંવર હતો. તે પણ ‘બાપ એવા બેટા’ આ કહેવત પ્રમાણે પ્રભુ દેવની હંમેશાં પિતાની માફક ફલપૂજ કરતો હતો. તેમજ બીજું પણ નવપદ આરાધનાદિ ધાર્મિક અનુષ્ઠાન પૂર્ણ ઉદ્ધાસથી કરતો હતો. કુમાર ચંદ્રસારને રાજ્ય સોંપીને પિતાની માફક રાજ ફલસારે પણ પોતાની રાણી સહિત ત્રીજા ઉદ્ધાસથી દીક્ષાની આરાધના કરીને સાતમા મહા શુક દેવલોકની દેવતાઈ ઋદ્ધિ મેળવી. ભવિષ્યમાં તે સાતમે ભવે સિદ્ધિ પદ પામશે. એમ ફર્ગત દેવપણુ સાતમે ભવે સિદ્ધિ પદ પામશે. આ બધો ફલ પૂજનો પ્રભાવ સમજવો.

જિનેશ્વરની પ્રતિમા પૂજવાનું કારણ કહે છે:-
ચિત્તનું આરોગ્ય પ્રગટે, પૂજને પ્રભુ દેવના,
શરીરનું આરોગ્ય પણ છે, ચિત્ત આધીન ભૂલના
પ્રત્યક્ષ જિનવર વિરહકાલે, આશરો શ્રત બિંબનો.
એહના આલંબને જનપાર પામે ભવતણો. ૫૬.

અર્થ:-પ્રભુદેવ જે તીર્થંકર ભગવાન તેમની પૂજ કરવાથી ચિત્તનું-મનનું આરોગ્ય છે. મન નિર્મળ બને છે. વળી મનની આરોગ્યતાને આધીન શરીરની આરોગ્યતા રહેલી છે કહ્યું છે કે:-ચિતાવ્રતં ઘાતુચ્છં શરીરં-નયે ચિત્તં ચાતવો યાંતિ નાશં ॥ તસ્માચ્ચિતં યત્નતો રક્ષણીયં સ્વસ્થે ચિત્તે બુદ્ધયઃ સંચલંતિ ॥૧॥ એ વાત તું ભૂલીશ નહિં આ પંચમ આરામાં આ ક્ષેત્રમાં પ્રત્યક્ષ-સાક્ષાત જિનેશ્વરનાં વિરહકાલે વિયોગમાં જિનરાજ પ્રરૂપિત શ્રુતજ્ઞાન-સિદ્ધાંત તથા બિંબ જિનેશ્વરની પ્રતિમા એ બેજ શરણરૂપ છે. અને એ બેના આલંબનથી-આધારથી માણસો આ સંસારના પારને પામે છે.

૫૦

કલશ.

(રાજ-ધનાશ્રી, તૂઠો તૂઠો રે—એ દેશી.)

ગાયો ગાયો રે મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો—આંકણી.
 ત્રિશલામાતા પુત્ર નગીનો, જગનો તાત કહાયો; તપ
 તપતાં કેવળ પ્રગટાયો, સમવસરણ વિરચાયો રે. મહાં
 ૧. રચણ સિંહાસન યેસી ચંદ્રિમુખ, કર્મસુદણ તપ ગાયો;
 આચારદિનકરે વર્ધમાનસૂરિ, ભવિ ઉપગાર રચાયો રે.
 મહાં ૨. પ્રવચનસારોદ્ધાર કહાવે, સિદ્ધસે નસૂરિરાયો;
 દિન ચંદ્રસહી પ્રમાણે એ તપ, ઉજમણ નિરનાયો રે.
 મહાં ૩. ઉજમણાથી તપક્ષણ વાધે, એમ ભાખેજિન-
 રાયો; જ્ઞાન ગુરૂ ઉપગરણ કરાવો, ગુરૂગમ વિધિ વિર-
 ચાયો રે. મહાં ૪. આઠ દિવસ મળી ચોસઠ પૂજ, નવ
 નવ ભાવ બનાયો; નરભવ પામી લાહો લીજે, પુણ્યે
 શાસન આયો રે. મહાં ૫. વિજયજિનેંદ્રસૂરીશ્વર રાજ્યે,
 તપગચ્છકેરો રાયો; ખુશાલવિજય માનવિજય વિખુ-
 ધના, આગ્રહથી વિરચાયો રે. મહાં ૬. વડ એશવાળ
 ગુમાનચંદ્રસુત, શાસન રાગ સવાયો; ગુરૂભક્તિ શા
 ભવાનચંદ્ર નિત્ય, અનુભોદન ફળ પાયો રે. મહાં ૭.
 મૃગ બળદેવ મુ ન રથકારક, ત્રણ હુવા એક ઠાયો;^૧
 કરણ કરાવણ ને અનુભોદન, સરિખા ફળ નિપજાયો રે.

૧. આ કથા પણ પાછળ આપેલી છે.

૫૧

મહા૦ ૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરીશ્વરકેરા, સત્યવિજય બુધ
ગાયો; કર્પૂરવિજય તસ ખીમાવિજય જસ, વિજયપરં-
પર ધ્યાયો રે. મહા૦ ૯. પંડિત શ્રી શુભવિજય સુગુર
મુજ, પામી તાસ પસાયો; તાસ શિષ્ય ધીરવિજય
સલુણા, આગમરાગ સવાયો રે. મહા૦ ૧૦. તસ લઘુ
બાંધવ રાજનગરમેં, મિથ્યાત પુંજ જલાયો; પંડિત
વીરવિજય કવિરચના, સંઘ સકળ સુખદાયો રે. મહા૦
૧૧. પહેલો ઉત્સવ રાજનગરમેં, સંઘ મળી સમુદાયો;
કરતા જિમ નંદીશ્વર દેવા, પૂરણ હર્ષ સવાયો રે. મ૦ ૧૨.

કવિત.

શ્રુતજ્ઞાન અનુભવતાન મંદિર બળવત ઘંટા કરી,
તવ મોહપુંજ સમૂહ જલતે ભાગતે સગ ઠીકરી;
હમ રાજતે જગ ગાજતે દિન અખય તૃતીયા આજ થેં,
શુભવીર વિક્રમ વેદ મુનિવર્સુ ચંદ્રે (૧૮૭૪) વર્ષ વિરાજતે.

(આ કળશ દરરોજ એકેક કર્મની આઠ-આઠ પૂજા
ભણાવીને પ્રાંતે કહેવાનો છે.)

કળશનો અર્થ.

મેં મહાવીર જિનેશ્વરના ગુણોનું જ્ઞાન કર્યું. ત્રિશલા-
માતાના પુત્રશ્રેષ્ઠ કે જેમણે તપ તપીને કેવળજ્ઞાન પ્રગટ
કર્યું એટલે તરતજ દેવોએ સમવસરણ રચ્યું. તેમાં રત્ન-
સિંહાસન ઉપર બેસીને તેમણે ચતુર્મુખે કર્મસૂદન તપ
પ્રરૂપ્યો-કહ્યો. તે તપ શ્રી આચારદિનકર ગ્રંથમાં લખ્ય-

૫૨

જીવોના ઉપકાર માટે શ્રી વર્દ્ધમાનસૂરિએ વર્ણવ્યો, તેમજ શ્રી પ્રવચનસારોદ્ધાર ગ્રંથમાં શ્રી સિદ્ધસેનસૂરીશ્વરે એ તપ કહ્યો-તે તપ ૬૪ દિવસ પ્રમાણુ-આઠ યોગીવડે કરવાનો છે અને તેની પ્રાંતે ઉજમણું કરવાનું છે. ૧-૨-૩.

ઉજમણું કરવાથી તપનું ફળ વૃદ્ધિ પામે છે એમ શ્રી જિનેશ્વરે કહ્યું છે તે ઉજમણા માટે જ્ઞાનના, દર્શનના અને ગુરૂને વાપરવાના (ચારિત્રના) ઉપગરણો કરાવો અને તેનો વિધિ ગુરૂજમથી જાણીને સારી રીતે ઉદ્યાપન કરો. તે ઉદ્યાપનમાં આઠ દિવસ મળીને ૬૪ પૂજા જે ઉપર કહી ગયા તે ભાણુવો અને તેમાં નવા-નવા શુભ ભાવ ઉત્પન્ન કરો. આ મનુષ્યનો ભવ પામીને તેમાં ખરેખરો તે જ લાડો લેવાનો છે. હે ભવ્યો ! આ જૈનશાસન પૂર્વના પુણ્યોદયથી જ પ્રાપ્ત થયું છે. ૪-૫.

તપગચ્છના રાજા શ્રી વિજયજિનેન્દ્રસૂરિના વર્તતા રાજ્યમાં શ્રી ખુશાલવિજયજી અને માનવિજયજી ઉપાધ્યાયના આગ્રહથી આ પૂજાની રચના મેં કરી છે. વડચોશવાળ જ્ઞાતિના શુમાનચ દના પુત્ર જેને સવાયો શાસનનો રાગ છે એવા ભવાનચ દે ગુરૂલકિતપૂર્વક આ રચનાની અનુમોદના કરીને તદ્યોગ્ય ફળ મેળવ્યું છે. હરણ, ખળભદ્ર મુનિ અને રથકારક એ ત્ર એ જેમ કરણ, કરાવણ ને અનુમોદન-કરવું, કરાવવું ને અનુમોદવું-તેથી સરખા ફળની પ્રાપ્તિ કરી છે-ત્રણે પાંચમે દેવલોકે દેવ થયા છે, તેમ આ કાર્યમાં પણ કરનાર પંડિત વીરવિજયજી, કરાવનાર ખુશાલવિજય ને માનવિજય ઉપાધ્યાય અને અનુમોદનાર ચોશવાળ ભવાનચ દ-ત્રણે

૫૩

સરખા ફળ મેળવેા એમ કત્તા કહે છે. ૬-૮.

શ્રી વિજયસિંહસૂરીશ્વરના ક્રિયાઉદ્ધાર કરનાર શિષ્ય સત્યવિજય ઉપાધ્યાય થયા, તેમના કર્પૂરવિજય થયા, તેમના ક્ષમાવિજય થયા-એ પ્રમણે વિજયપરંપરા ચાલી. તે ક્ષમાવિજયના શિષ્ય શુભવિજય થયા જે મારા ગુરૂ થાય છે. તેમના પ્રસાદને પામીને મેં આ રચના કરી છે. તેમના મુખ્ય શિષ્ય શ્રી ધીરવિજયજી ઉત્તમ અને આગમના સવાયા રાગવાળા થયા, તેમના લઘુ ગુરૂભાઈ કે જેમણે રાજનગર (અમદાવાદ) માં મિથ્યાત્વનો પુંજ બાળી નાખ્યો-હુંઠકે પક્ષને નિરૂત્તર કર્યો એવા શ્રી વીરવિજયજી પંડિતે સકળ સંઘને સુખકારક એવી આ રચના કરી છે. આ રચના થયા પછી પહેલો રાજનગરમાં અઠાઈ મહોત્સવ શ્રી સંઘના સમુદાયે મળીને જેમ નંદીશ્વરદ્વીપે દેવતાઓ કહે છે તેવો સવાયા-પૂરેપૂરા હર્ષથી કર્યો. ૯ થી ૧૨.

શ્રુતજ્ઞાનના અતુલવરૂપ શ્રેષ્ઠ મંદિરમાં ઉદ્ઘોષણરૂપ ઘંટ બજાવ્યો ત્યારે મોહનો પુંજ બધો મૂળમાંથી બળી ગયો-નાશ પામ્યો એટલે સમકિતને રોકનારી મોહની-કર્મની સાત પ્રકૃતિરૂપ ઠીકરી ભાંગી ગઈ, અથવા મોહની કમ નાશ પામતાં બાકીના સાત કર્મોરૂપ ઠીકરી ભાંગી ગઈ-નાશ પામી. (મોહનીકર્મ નાશ પામતાં બાકીના સાત કર્મોને અહીં ઠીકરીની ઉપમા આપી છે અર્થાત્ તે બળ વિનાના થઈ જાય છે.) અને અમે શુભવીરના સેવકો વર્તમાન વિક્રમ સંવત ૧૮૭૪ ના વર્ષમાં વેશાખ શુદ્ધ ૩ (અક્ષય તૃતીયા) ને દિવસે અત્યંત રાજી થયા અને જગતમાં ગાજી ઉઠ્યા-ગાજી રહ્યા. ઇતિ.

૫૪.

શ્યામલ પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ : વેલાઉલ)

મેરે સાહેબ પાસજી, પ્રભુ વામા નંદા,
 ખીજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા ॥ મેરે ૦ ૧ ॥
 સેવા સારે વાસુકી, લંછન મિસે ઇંદા,
 તુમ ઉપગાર સુધારસે, થયો તે ધરણિંદા ॥ મેરે ૦ ૨ ॥
 અનુભવ તેજ પ્રકાશથી, જિત કાઢી દિણુંદા,
 નિજદાને દાસી કર્યો, સુરમણિ હરીચંદા ॥ મેરે ૦ ૩ ॥
 શામલ પાસ સોહકરં, સમ મેરૂ ગિરિંદા
 સાહિબ સુનજરથી હોવે, નિતુ પરમાનંદા ॥ મેરે ૦ ૪ ॥
 અવર દેવ તુમ અંતરો, જિત મહિષ ગઈદા,
 દેવ દેવાધિપણે કરી, પિયુમંદ માકંદા ॥ મેરે ૦ ૫ ॥
 ત્રિભુવન ભવને વિસ્તર્યો, જસ ગુણ મકરંદા,
 જ્ઞાન વિમલ સેવા કરે, પ્રભુપદ અરવિંદા ॥ મેરે ૦ ૬ ॥

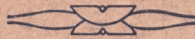
શ્રી વીર સ્તવન.

વીર હમણે આવે છે, મારે મંદીરીયે, મંદીરીયેરે વીર મંદીરીયે.
 પાયે પડીને મેં તો ગોહ બિછાઉ, નિતનિત વિનતડી કરીયે વી. ૧.
 સજન કુટુંબ પુત્રાદિકને હરણે ઇણીયેરે ઉચ્ચરીયે વી. ૨
 જળ પ્રભુ આંગણે વીર પધારે નવવચ્છ સનમુખ ડગભરીયે વી. ૩
 સચણા સુણા ને ભવિયણ પડિલાલી જે તો ભવસાગર તરીયે વી. ૪
 અપ્રતિબંધ પણે મહાવીરજી, ઘર ઘર ભિક્ષાને ફરીયે વી. ૫
 અભિનવ શેઠ તણે ઘેર પારણું કીધું ફરતા ગોચરીયે વી. ૬
 ઇંમ ભાવના કરતાં શ્રવણે સુણી, દેવ હુન્દુભિરે ચિત્ત ભરીયે વી. ૭
 ખારમા કદ્યે જીરણ આયુ, બાંધ્યું વિરજિનને ઉત્તમ ચિત્ત ધરીયે ૮
 તસપદ પદ્મની સેવા કરતાં સેજે શિષ્ત સુદરી વરીયે વી. ૯

સ્તવન.

વિનતણી મન મોહન મારી સાંભળો, હું પામર છું
 શેવક નીપટ આયુઝ ને, લાંબુ ઢંકું હું કાંઈ જાણું
 નહિ, ત્રિભુવન નાયક તારા ઘરનું ઘુઝ ને ૧
 પહેલા છેલ્લા ગુણ ઠાંણાનું અતરૂં, તુજ મુજ માંહે
 આળે હુંજ જણાય ને, અંતર મેરૂં સરસવ બિંદુ
 સિંધુનો, શી રીતે હવે ઉભય સંઘ સંધાય ને વિ. ૨
 પાપ અઠારે દોષ આઠારે તેં તજ્યા,
 ભાવ દશા પણ દૂરે કીધી અઠારને;
 સઘળા દૂર્ગુણ પ્રભુજી મેં અંગી કર્યા,
 કેમ કરી હવે થાઉં એકા કરને. વિનતડી ૩
 વાસ વિના પણ આણા માને તાહરી,
 જડ ચેતન જે લોકા લોક મંડાણ ને;
 હું અપરાધી તુંમ આણા માનું નહિ,
 કહો ને સ્વામી કેમ પામું નિરવાણ ને. વિનતડી ૪
 અંતરંગતની વાત વિસ્તારી હું કહું, પણ લિતરમાં
 કોરો આપો આપને; ભાવ વિનાની લક્ષિત લૂખી
 નાથજી, આશિષ આપો કાપો સઘળા પાપને ૫
 આદર્શ આણા સુર નરતા પ્રભુ તાહરી, તાદર્શ-
 રૂપે મુજથી કહીય ન જાય ને; વાત વિચારી મનમાં
 ચિન્તા મોટકી, કોઈ જતાવો સ્વામી સરળ
 ઉપાય ને વિનતડી મન મોહન મારી સાંભળો. ૬
 અતિશય ધારી ઉપગારી પ્રભુ તું મળ્યો.
 મુજ મન માંહે પૂરો છે વિશ્વાસને, ધર્મરતન ત્રણ
 નિર્મલ રત્નો આપને કરને આતમ પરમાતમ
 પ્રકાશને. વિનતડી મન મોહન મારી સાંભળો. ૭

નવકારમંત્રના દુહા

સમરો મંત્ર વડો નવકાર, એ છે ચૌદ પૂર્વનો સાર;
એના મહિમાનો નહીં પાર, એનો અર્થ અનંત અપાર—
સમરો. ૧

સુખમાં સમરો દુખમાં સમરો, સમરો દીવસ ને રાત,
જીવતાં સમરો મરતાં સમરો, સમરો સહુ સંઘાત—
સમરો. ૨

ચોગી સમરે ભોગી સમરે, સમરે રાજા રંક,
દેવો સમરે દાનવ સમરે, સમરે સુખ નિઃશંક—
સમરો. ૩

અડસઠ અક્ષર એનાં જાણો, અડસઠ તીરથ સાર,
આઠ સંપદાથી પરમાણો, અડસિદ્ધિ દાતાર—
સમરો. ૪

નવપદ એનાં સર્વિજ્ઞાનને લવના દુઃખ કાપે,
વીરવચનથી મન પદ આપે—
સમરો. ૫

Serving JinShasan

110550

gyanmandir@kobatirth.org

શ્રી હરિહર પ્રિન્સિપલ ગુરુના સાથે સાતલાલ હિંમતલાલે છાપ્યું.
ખાડીયા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ.